

JULIJ - 1986

THOUGHTS

LETO 35

misli

Registered by Australia Post - Publication No. V.A. 9. 0683

Naslovna slika: Brzice reke Soče – ob "Gregorčičevem letu" v spomin našemu Goriškemu slavčku.

VSE kaže, da glede točnosti izdaje našega lista kar ne morem ušpeti. Ko sem že na tem, da bom vsaj teden dni pridobil, pa pride kaj vmes: poštna stavka, morda nekaj več pogrebov drug za drugim, knjigoveznica odpove s časom za Misli ipd. . . Vsekakor bom še poskušal, saj obupal ravno še nisem. A dokler bom sam in je toliko važnejše ga dela, bom težko uspel.

Pa vseeno je manj skrbi z upravo kot pa z uredništvom. Zaradi zakašnelih Misli se je že marsikdo na upravo jezil, a užaljen ni nihče. Urednik pa je vedno izpostavljen zameri z leve in desne. Vsakdo vidi le svoje pismo in svoj članek in svojo pesmico in svojo sliko v prepričanju, da brez tega že naslednja številka ne more in ne sme iziti. V glavi urednika pa je načrt za celotno številko. Včasih nima več mesta, včasih ni niti časa, da bi poslatno pregledal in pripravil, včasih kaj obleži, s tem pa tudi ostari in mora objavo odpasti. Urednik mora predoditi vrednost. Vsebinska članka mora biti v dovoljenih mejah: pove naj resnico, a žali nikogar. Nihče naj ne izrabi lista v svoje, včasih očitno nečedne namene. Urednik presoja, kaj spada v list, za katerega vsebino odgovarja pred svetom. Zato je hvaležen vsem sodelavcem, ki to razumejo ali vsaj skušajo razumeti. Saj je dovolj uredniških težav brez zamer, očitaj, podtikaj in celo groženj.

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena I. dela 8.— dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Pošel. Nova pošiljka je na poti.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.— dol., broširana 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.—dol. Zaloga je pošla in so nove knjige na poti.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. — Cena 13.— dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Zaloga pošla. Nova je naročena.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi je 13.—, broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina.—Cena vezani 13.—, broš. 10.—dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Birkviča na 708 straneh, izšel v Argentini. — Cena broširani knjigi 15.— dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.—dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 12.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverništvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 380 6110

VSEBINA:

- Brez te ni naše nove maše
— stran 161
- O izbiri poklica
— A. Trstenjak — stran 161
- Starši o duhovniku — stran 163
- Pridiga cerkvenim klopem
— stran 164
- Eden iz galerije na startu
— J. L. — stran 165
- "Minister in pokoli" Zadnja knjiga zgodovinarja N. Tolstoja
— Dr. Peter Urbanc — stran 167
- Vrč — E. Cevc — stran 169
- Za njegovo pravo podobo
— Dr. France M. Dolinar o Trubarju — "Družina" — stran 170
- Iz središča sv. Rafaela, Sydney
— P. Ciril — stran 172
- Izpod Triglava — stran 174
- Ob 50-letnici euharističnega kongresa — Iz govora škofa Ivana Tomažiča na zborovanju duhovnikov — stran 176
- Iz središča sv. Cirila in Metoda, Melbourne — P. Bazilij
— stran 178
- Premakljivi svečnik — roman
— Lojze Kozar — stran 180
- O pisatelju naše nove nadaljevanke — stran 180
- Naše nabirke — stran 182
- "Srečati čim več ljudi! . . ."
— O papeževem obisku v Avstraliji — stran 183
- "Uspešna" pridiga — stran 184
- Iz središča sv. Druž., Adelaide
— P. Janez — stran 185
- Z vseh vetrov — stran 186
- Kotiček naših mladih
— stran 188
- Križem avstralske Slovenije
— stran 189
- Tudi s kislim obrazom
se da smejeti . . . — stran 192

Novomašnik, bod' pozdravljen!
Od Boga si nam poslan,
za duhovnika postavljen,
med pastirje zveste zbran.
Vodil nas boš skoz življenje,
pot nam kazal v odrešenje,
opominjal in učil,
srčno prosil in svaril.

Res velika tvoja služba:
prid'gar, mašnik, božji mož.
Z angeli bo tvoja družba:
Jezusov namestnik boš.
Bogu služil boš v svetosti,
božje opravljal boš skrivnosti;
Jezusa boš daroval,
grehov nas odvezoval.

Zdaj v svetišče veličastva
prvikrat kot mašnik greš;
vrata milosti bogastva
sebi in še nam odpreš.
Jagnje božje v rokah nosiš
živim, mrtvim milost prosiš.
Mir in spravo sprosi nam
pred dobrotnim Jezusom!

Brez te ni naše nove maše

V MESECU novih maš smo — pa se ustavimo ob naši najbolj znani in priljubljeni novomašni pesmi. O njej sem iz novomašne številke "Družine" izpred mnogih let našel med svojo uredniško zalogo tudi tale izrezek:

Kljub temu, da imamo Slovenci več novomašniških pesmi, ki so jih zložili različni slovenski skladatelji (Mašek, Mihelčič, Premrl, Vodopivec), pa si težko zamislimo novomašno slavje brez Riharjeve pesmi. Druge so lahko, mora pa biti tudi ta. Avtorja pesmi sta Blaž Potočnik in Gregor Rihar. Prvi je bil stolni vikar in "kantor", drugi pa stolni organist. Skupaj sta oblikovala ljubljansko stolniško petje. O Blažu Potočniku vemo, da je bil dokaj dobro podkovan v teologiji, o čemer pričuje tudi novomašniška pesem, ki je izšla v drugih Potočnikovih "bukvizah" svetih pesmi, izdanih v Ljubljani 1843.

"Novomašnik, bod' pozdravljen" je vsebinsko precej aktualna pesem. Središčni stavek je drugi verz druge kirice: "Prid'gar, mašnik, božji mož". Te besede so preproste, vendar pa so sinonimi besed, ki jih danes uporabljamo: namesto pridigarja imamo oznanjevalca božje besede (ki se ne oznanja samo med "pridigo"); namesto mašnika imamo delivca zakramentov in euharistije (ne samo "maše"); namesto božjega moža imamo voditelja božjega ljudstva. O teh službah govori tudi drugi vatikanski cerkveni zbor: "Duhovniki (imajo) kot sodelavci škofov prvo dolžnost, da vsem oznanjajo božji evangelij . . . Bog posvečuje duhovnike, da na poseben način postanejo deležni Kristusovega duhovništva in da obhajajo svete skrivnosti . . . (Duhovniki) zbirajo božjo družino kot brate enega duha in jih po Kristusu v Duhu vodijo k Bogu Očetu" (D 4 — 6).

V novomašni pesmi pa niso jasno naznačene meje med službo samo in človekom, ki to službo opravlja. O službi bi mogel govoriti v indikativu, medtem ko sme govoriti o du-

DR. ALOJZIJ AMBROŽIČ, novi nadškof-pomočnik torontske nadškofije v Kanadi. Nadškof in kardinal Carter ga je takole predstavil vernikom: "Polpolnoma zaupam v božjo moдрost, zato vem, da Cerkev v Torontu in Kanadi zasluži najboljšega izmed nas. Odkar sem pred osmimi leti spoznal dr. Ambrožiča, mi je bil vedno najožji sodelavec. Hitro sem začel spoznavati in spoštovati njegove izredne kvalitete duha in srca. Spoznal sem ga kot znanstvenika, profesorja, jezikoslovca, teologa ter človeka, ki ima poglobljen smisel za pastoralna vprašanja. Kar pa mi je bilo pri njem najbolj všeč, je njegova popolna predanost Cerkvi in lojalnost v najširšem pomenu besede."

Taka ocena rojaku je tudi nam v ponos. — Če Bog da, bo nadškof med nami v juliju 88.

hovniku le v velelniku oziroma želelniku, kajti res "bo opominjal in učil, srčno prosil in svaril", če bo seveda svojo duhovniško službo resno jemal in bo zavzeto skrbel za svoje farane. In s tem bo "Bogu služil . . . v svetosti". V vseh treh kiticah pa se te službe mešano med seboj vrstijo. Začne se z voditeljem, saj je "med pastirje zveste zbran", ki "vodil nas (v novi priredbi besedila je tu — kljub slovnični pravilnosti — miselni preskok) boš skoz življenje, pot nam kazal v odreženje". Opominjanje, učenje, prošnje in svarjenje pa spadajo k oznanjevalni službi.

Druga kitica pa v celoti opisuje "mašnika", delivca zakramentov. Omenja pa tudi druge zakramente: "božje opravljaj boš skrivnosti" (= misteriji = zakramenti). Posebej je omenjena spoved ("grehov nas odvezoval"), ki se pa zdaj imenuje zakrament sprave ("Mir in spravo sprosi nam pred dobrotnim Jezusom."). Še živim nese popotnico ("Jagnje božje v rokah nosiš živim"), mrtvim "pa izprosi milost". Nikakor pa ni duhovnik le zase, temveč in predsem za ljudstvo: "Vrata milosti bogastva, sebi in še nam odpreš".

**O IZBIRI POKLICA
LJUDJE SI NE UPAJO PREVZETI
ODGOVORNOSTI NASE.**

**MORDA JE V TEM ENA NAJRAZLIČNEJŠIH POTEZ
IN SLABOSTI DANAŠNJEGA ČLOVEKA.
MANJKA MU OSEBNE MOČI ZA ODLOČITVE,
KI IMAJO VEČJE, VČASIH CELO TRAJNE
POSLEDICE ZA NJEGOVO ŽIVLJENJE IN POKLIC.
MODERNI ČLOVEK BI SE RAD ODLOČIL
"NEOSEBNO" IN NEPRIZADETO.
ČE JE LE MOGOČE, BI RAD ODLOČANJE
IN Z NJIM ODGOVORNOST ODLOŽIL NA DRUGE RAME.**

**SAMO TAKI LJUDJE,
KI SE ČUTIJO SVOBODNE V ODLOČITVI
IN TO ODLOČITEV TUDI TVEGAJO,
NE DA BI SE BALI PREVZETI NASE
BREME ODGOVORNOSTI,
SO ZMOŽNI TUDI OSREČITI SEBE IN DRUGE.
STRAH PRED ODLOČITVIJO PA JE STRAH
PRED RASTJO V SAMOSTOJNO OSEBNOST.**

/Anton Trstenjak/

Starši o duhovnikih

NEKI hrvaški frančiškan je opisal "razočaranje" iz svojega otroštva: Doma so mu prikazovali duhovniški stan v tako nebeških barvah, da

je imel duhovnike in že tudi bogoslovce za nekakšna angelska bitja, vzvišena nad vsako telesnost, zemljskost, da sploh niti ne omenjamo grešnosti, ki s tem poklicem — po njegovih takratnih predstavah — ni združljiva. Dokler je duhovnike in bogoslovce gledal pri službi božji v samostanski cerkvi, kamor je zahajal, je še šlo, pozneje pa je bil neprijetno presenečen, ko je spoznal, da so ljudje kot vsi drugi. Šele čez leta je mogel svoje predstave o duhovnikih uskladiti z resničnostjo. S tem pa se je tudi njemu samemu odprla pot do duhovništva, kamor so poklicani tudi "navadni" otroci, kakor je bil sam . . .

Tudi neki ameriški duhovnik podobno pripoveduje, kako mu je mama risala duhovnika v tako vzvišeni podobi, da ni več natančno razlikoval med nebeškim Očetom in očetom župnikom.

Kako naj torej starši govorijo o duhovniku in duhovniškem poklicu?

Vsekakor spoštljivo, a na noben način ne pretirano spoštljivo! Marsikdo je bil pozneje v življenju "razočaran" prav zaradi previsokih zahtev, ki se jih je glede duhovnikov navzel od domače vzgoje. Tolikokrat slišimo: Odkar je naš župnik naredil to in to, me več ne bo videl v cerkvi! — Očitno je tak vernik pričakoval od duhovnika preveč: človeka brez napak, neznansko sposobnega, ki se nikjer ne more uštetiti, napačno oceniti položaja, ukreniti kaj narobe, ali ga celo po človeško pošteno polomiti. Ko človek nato ugotovi, da resničnost ne ustreza pričakovanjem, takoj črta — resničnost (vsaj večkrat smo takšni), namesto da bi omejil svoja pričakovanja.

Pretirano čiščenje duhovnikov letem bolj škodi kot pa koristi. Ljudje potem ne najdejo pravega odnosa do njih. V neki župniji so dobili mladega župnika. Bil je pobožen, podjeten, priden, a še malo ne-

obrušen — kakor so navadno mladi ljudje. Naenkrat mnogi župljani niso na njem videli nič dobrega, dasi tega res ni manjkalo. "Duhovnik ne bi smel biti tak in tak", so govorili. Gotovo ne — a tudi neduhovniki, navadni verniki, nimajo prav nič več pravice kot duhovniki biti "taki". Saj pred Bogom smo vsi enaki, božje zapovedi vežejo vse in greh pri nikomer ni lep. Vendar je treba z njim računati. Nismo še v nebesih, smo na zemlji in se le počasi vzpenjamo proti zvezdam. Vsi, duhovniki kot neduhovniki. Res pa je, da je duhovnik bolj izpostavljen opazovanju in kritiki, zato pa mora tudi bolj paziti, da ne daje slabega zgleda.

Narobe bi pa delali tudi starši, ki bi o duhovnikih imeli pretirano kritično mnenje. Neki oče, ki je bil osebno globoko veren, je doživel hudo razočaranje pri svojih številnih otrocih. Nekaj jih je v veri zelo mlačnih, nekaj odkrito nevernih. Marsikdo se je vprašal, kako se je moglo kaj takega pripetiti v tako krščanski družini. A eden družinskih prijateljev je položaj dobro poznal in ga je takole razložil: V tej družini se je o duhovnikih govorilo zelo kritično, že kar ostro. Skoraj vedno so bili starši v nasprotju z domačim župnikom; tudi kar je odločila škofija, je bilo vedno deležno kritike in globoko nezaupanje do duhovnikov je prerastlo v nezaupanje do Cerkve, do vere, do Kristusa in Boga.

Kaj naj torej družina čuti do domačih duhovnikov in do vodstva Cerkve sploh?

Odgovor je kratek: naše čutenje naj bo stvarno. Jezusova beseda: "Resnica vas bo osvobodila!" velja tudi tukaj.

Dobro moramo razlikovati dva vidika: duhovnikovo osebo in njegovo službo.

Duhovniška služba je res tako vzvišena, da je ne more oblatiti še tako reven nosilec. Duhovništvo ni nič drugega kot poseben način, po katerem Kristus nadaljuje svoje delo in poslanstvo. Duhovnik je orod-

je, po katerem Gospod oznanja svojo besedo, deli zakramente, vodi občestvo. Te trojne službe smo sicer deležni vsi verniki: v Cerkvi sta demokratičnost in samoupravljanje bila vsaj v načelu vedno prisotna. A da moremo to izvrševati, nam je potrebna zveza s Kristusom, ki ga predstavlja in v določenem pomenu tudi pooseblja v občestvu duhovnik.

“Kjer je Peter, tam je Cerkev,” se glasi staro pravilo. Mogli bi reči tudi: Kjer je duhovnik (poslan od škofa, ki je spet v edinstvu s Petrom – papežem), tam je Cerkev polno navzoča in dejavna.

Zato naj bo v družini globoko spoštovanje do duhovnikov, njihove službe in dela, sploh duhovniškega poklica. V tem bo družina komaj mogla pretiravati – saj gre pri spoštovanju duhovništva v bistvu za spoštovanje Kristusa samega.

Ta zaklad pa je zaupan – prstenim posodam, bi mogli reči s svetim Pavlom. Duhovnik je vzet izmed ljudi. Ni v bistvu nič drugačen od drugih. V semenišče in v precejšnji meri tudi še iz semenišča prinese vso dediščino svojih prednikov, dobro in slabo iz svoje vzgoje in svojega okolja, ki ga je hranilo; svoj značaj, svoje pomanjkljivosti, omejenost pogledov; svoja dobra in slaba nagnjenja, ki so lahko obvladana ali neobvladana, svoje dobre in manj dobre težnje in želje.

Vse to nas lahko moti, včasih že kar jezi. Vendar moramo to resničnost sprejeti pri duhovniku enako kakor pri vsakem drugem z razumevanjem, s prizanesljivostjo. Skušajmo opravičiti, kar se pač da. Tudi za presojanje duhovnikov velja: Ne sodite in ne boste sojeni!

Povedati je treba še nekaj. Neizprosno obsojanje duhovnikov je veliko sokrivo, da duhovnikov danes primanjkuje. Marsikateri fant se je ustrašil, ko je začutil Kristusovo vabilo. Ni se zbal žrtev, ampak jezikov, ki jim je duhovnik izpostavljen.

Vodstva dijaških semenišč vedo, koliko fantov se ustraši – ne semenišča in študija, ampak možnosti, da ne bi vztrajali. Ko so takemu fantu prigovarjali, naj le vstopi, češ če ne bo za to, lahko še vedno gre po drugi poti, je odvrnil: Bojim se, da bi me zaničevali, če ne bi vztrajal. Ko so mu rekli, da je izstop nekaj normalnega in da se to dogaja v vseh šolah ter se to naposled drugih sploh ne tiče, je fant takoj postregel s primerom iz lastne župnije: nekdo je že pred maturo izstopil in ga je vsa fara imela v zobeh – tudi najpobožnejši . . .

Ko bo manj “oboževanja” duhovnikov in še manj ostrega presojanja njihove osebe in dela (kar naposled izhaja prav iz “oboževanja”), bo tudi več duhovnikov. In lepše se bomo razumeli z njimi.

DRAGE MOJE CERKVENE KLOPI!

Najprej vam želim izraziti toplo zahvalo

za krepost krščanske stanovitnosti: vedno ste navzoče v cerkvi.

Naj bo vreme še tako nezno, vroče ali mrzlo – ve ste tukaj.

Ve, drage cerkvene klopi, ne greste ob nedeljah v času bogoslužja na izlet, se ne mudite v delavnici ali pri pisalni mizi, tudi niste nujno zaposlene v hlevu in ne greste iskat zelene krme prav takrat, ko vabijo zvonovi. Tudi se ne preobračate v postelji, kar mnogim najbolj godi prav v nedeljo.

Pohvalil bi rad tudi vašo tiho zbranstvo in pazljivost.

Ne brbljate med seboj in ne motite sosedov ali pa mene med pridigo.

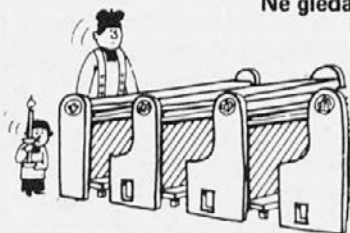
Tudi se ne ozirate po vernikih, ki pridejo k bogoslužju prepozno.

Pa tudi ne dremljate med nedeljsko mašo.

Ne gledate vedno na uro, kdaj bo konec moje pridige,

po maši zunaj cerkve pa ne dajete o mojih opominih zaničljivih pripomb.

/Odlomek iz neke pridige preteklega stoletja/

Eden iz galerije na startu

VERSKI TEDNIK je predstavil novo generacijo slovenskih duhovnikov. Vznemirljivo impozanten je bil pogled na galerijo cvetočih obrazov novomašnikov, ki jim je z ustnic še vedno odsvital posvečenjski DA, izrečen tako radoživo, kot da se odpravljajo na romantično in razkošno potovanje. Čutnostno ocenjujoče oči sodobnega brezbožnika so nemara obžalujoče trenile: Fantje, kako vas je škoda! Kje ste imeli pamet, ko ste si s pisane palete poklicev izbrali najslabšega? . . . Množica drugih pa je lepemu odganjku duhovništva z novimi upi vzklikala: Vsi blagoslovi z vami na pot v vesoljno dolino šentflorjansko! . . .

Eden iz te galerije je v julijskem jutru, sončno čistem, kot da so ga umili angeli, v slovesnem sprevodu skozi špalir prazniško privzdignjene množice, stopajoč za kolono snežnobelih in ocvetličanih deklic, med himničnim potrkanjem meril svoje prve korake k oltarju. Sleherno oko ga je iskalo, sto in sto šepetajočih želja je z robčki vdano trepetalo v zraku, prepojenem z eteričnim vonjem vrtnic – on pa, čeprav hvalen za obilje čustev, ni videl nikogar ne slišal ničesar. Nepremično je strmel v Križanega, noseč ga na rokah kakor mlada mati novorojenčka iz porodnišnice.

In vso to pot po nasutem cvetju, spominjajočo na predpasijonski vhod v Jeruzalem, je zemlja v poletni zrelosti orfejsko pela pod nogami, kot da v mojstrskem kontrapunktu sekundira zvonovom. Mladi "gospod" pa se je z mislimi brez besedne obleke bridkostno izpovedoval svojemu Gospodu:

Ti, ki si me zaznamoval za svojega apostola, edini veš, kako mi je v duši na tem cvetnem startu v džunglo trnja. Potrj stojim pred teboj, kot da sem lahko miselno izdal svoje poslanstvo, še preden sem ga za-

čel; ves ubog trepetam kot še nikoli, prav nič podoben posvečencu in nevreden, da te nosim, nebogljen kot novorojenček, ki ne zna nič drugega ko jokati . . .

Čutim, kako mi velevaš dvigati noge na poti k mizi, kjer boš moral vrniti gibnost ohromelim rokam, veleti onemelim ustnicam, da se odpro, blokiranemu srcu vdihniti toplino, da bo skrivnost spremenitve vredna tvojeja zaupanja . . .

Da sem te že postal vreden, praviš? Gospod, kdaj in s čim? Po dolgih letih priprav se še vedno čutim tako nepripravljenega kakor zdravnik začetnik, ki prvemu pacientu komajda uspe otipati žilo in izmeriti pulz . . .

Da si me sam poiskal in izbral? Meni pa se dozdeva, da sem se klavrno zatekel k tebi iz gole strahopetnosti pred surovostjo sveta, in to vzlic temu, da nisem poznal revščine in me je dom vztrajno usmerjal v laični poklic . . . Veš bolje od mene, da sta mi starša večno moderna posvetnjaka, zbiralca zakladov in časti, verna bolj iz tradicije kot iz potrebe. Poparjena nad mojim "zmedenim korakom" sta me hitela oživljati s kisikom spoznanja, da si – tak matematik! – zapravljam kariero in uničujem življenje. Da sem rojen za marsikaj, le za duhovnika ne, in da bom za nesljivo pobegnil iz bogoslovja . . .

Ob letu sem resnično pobegnil – zakaj? Ti veš, jaz ne. Vem le to, da sem osrečil starše, ko sem se vpisal za matematiko. Potešena sta kovala načrte z menoj in me že videla kot znanstveno zvezdo za univerzitetno katedro. Pa sem jima, "omračen" z metafiziko, pripravil novo in dokončno razočaranje, ko sem po dveh uspešnih letnikih znova pobegnil – v bogoslovje. Zakaj? Ti veš bolje od mene.

Gospod, zakaj sem prav zdaj tako slab, ko sem

vendar izrekel svoj DA s pogumom letalca, ki se ne pomišlja dvigniti v višine neposredno po zračni katastrofi . . . ?

Vem: "Ne glej na odpadle duhovnike, temveč mene!" si mi govoril pred besedico, ki me je zavezala do smrti. "Čim več se jih bo poslovalo od Cerkve in čim glasneje jim bo ploskal napredni svet, toliko dragocenejši bo zate in zame tvoj DA!"

In vendar se bojim, kot da mi je za vselej upadel pogum, kot da se nisem zavedal odgovornosti tistega trenutka. Strah me je brezna v sebi, strah kakor apostolov v potapljačem se čolnu, medtem ko si spal . . .

"Tudi mene je obhajala groza na Oljski gori . . . Strah je pogoj in uvod v heroizem oznanjevanja, in to, ki je pred teboj, bo trnjevo na vsakem koraku."

Strah me je rafiniranega sodobnega šentflorjantstva, ki je toliko hujše, ker se s tem, da si spreminja videz, proustodušno zanikuje.

"In zato je konec idiličnega župnikovanja v 'cve-točem vinogradu'; nastopajo trdi časi, ko bo moral

biti sleherni duhovnik čuječ misijonar. Svobodnemu razumu človeštva sem dopustil razcvet v fenomen ti-sočletja, zato te je strah množic, pijanih od vrtoglave svobode, zato tudi najmanjši med mojimi pričevalci doživlja potrebo po razumnosti Avgušтина, srčnosti Thomasa Mora in svetosti Janeza Vianneya . . ."

Da, Gospod! Sanjal sem samo o tem, da bi bil zmožen biti ne več ko čuteč tovariš ljudem v črnih stiskah, ko se jim skriva sonce vedrine, vere in upanja, ko bivanju odrekajo smisel; odkod naj vzamem veličino treh genijev vere, ko ne sežem niti enemu do kolena?

"Kaj ne zmoreš vere v moje besede: Jaz sem z vami vse dni do konca sveta!?"

Verujem, verujem! Zahvaljen, Gospod! Čudežem, s katerimi si se potrdil, prištevam tudi tega, ki si ga storil z menoj. Noge so mi spet lahke in veselo hite proti mizi, roke spet čutijo, koga oklepajo. Da, ti si z menoj! Poj zemlja, pojte zvonovi hvalnico Njemu, ki bo danes po mojih rokah obiskal svoje ljudstvo!

J. L.

KANAL,
slikovito
naselje
v Soški dolini,
strnjeno
ob mostu
čez strugo
reke Soče

Minister in pokoli

Nikolaj Tolstoj

PO javni debati o celovski aferi na BBC leta 1984 je bilo gotovo, da bo zgodovinar **Nikolaj Tolstoj** izdal posebno knjigo. Po skrbni pripravi, pregledu in odkritju važnih dokumentov, po zaslišanju številnih prič in očitvecev je knjiga končno izšla: **The Minister and the Massacres** – London 1986.

Slovenski doprinos h knjigi je izreden: nič manj kot devetnajst Slovencev je omenil pisec v zahvali za sodelovanje. Kronološki potek tragedije in zločina proti bistveni človeški pravici azila Hrvatov, Kozakov, Belorusov, Srbov in Slovencev podaja pisec nazorno.

Preglejmo s knjigo kronološki potek tistih žalostnih dni:

29. aprila 1945: Angleška in ameriška vlada sta si edini, da se begunci iz Jugoslavije namestijo v taborišča in da se ne vračajo. Ta odločba je bila 2. maja 1945 poslana v glavni zavezniški štab v Caserto. Dne 3. maja se je predalo preko dvanajst tisoč četnikov osmi armadi v Italiji.

Do 13. maja na avstrijskem ozemlju angleška armada sprejema in celo pomaga vojaške in civilne begunce izmakniti sovjetskim silam ali partizanom, povsem v smislu določil iz glavnega štaba. Slovenski begunci, ki bi jih drugače Angleži z nekaj tanki lahko zaustavili na Dravi, so v glavnem že v Vetrinju. Skozi Vetrinje, v tem momentu še pod nemško komando, se v teh dnevih premikajo tudi Rogožinov ruski korpus iz Jugoslavije in ukrajinska SS divizija, ki so se po specifičnem nalogu nekoga v celoti rešile vračanja.

13. maj je dan obiska Macmillana v štabu petega korpusa pri generalu Charlesu Keightleyu. Macmillan je bil predstavnik angleške vlade pri štabu v Caserti. Od tega usodnega sestanka naprej se začne zarota,

Zgodovinar **NIKOLAI TOLSTOY**, ki živi v Angliji, nas je pred tremi leti presenetil s svojo zgodovinsko študijo o "celovski zaroti" ("Klagenfurt Conspiracy"), o kateri je tedaj pisal in govoril ves angleško govoreči svet. Po novem in še obsežnejšem zbiranju podatkov je zdaj isti pisatelj o sramotni izdaji in zvijačnem vračanju tisočev v smrt izdal celo obsežno knjigo.

Kar so takrat Kocbekove izjave v Trstu obelodanile našim rojakom v domovini, isto in še v večjem obsegu je zdaj Tolstoj prinesel na dan svetu. Slovenci smo mu lahko hvaležni. In spet je potrjeno, da slej ko prej resnica le pride na dan, pa naj jo krivci še tako skrivajo ter pokopavajo v pozabo za vselej.

O Tolstojevi knjigi je Jamie Bogle napisal članek dveh strani (*How Macmillan sent East Europeans to certain death*) v avstralskem tedniku *News Weekly*, 9. jul. 1986, stran 9. Pričujoči članek pa je iz našega argentinskega tiska, a napisal ga je kanadski rojak.

angleški generali z Alexandrom vred se podajo tajnemu nalogu Macmillana: s prevaro in silo predati begunce.

14. maj: Macmillan zopet v Caserti. General Robertson govori z A. Kirkom, predstavnikom ameriške vlade, da bi skupaj izdali nalog za vrnitev Jugoslovancev. Ta ne pristane, nakar Robertson vseeno izda nalog generalu Keightleyu v Celovec, da preda vse Jugoslovane v nemški uniformi z izjemo četnikov. Tu velja pripomniti, da ni bil nikdar namen ločevati med vojaki, ki so dobili orožje od Nemcev ali četnikov itd. V kasnejšem razvoju je bilo govora enostavno o vseh Jugoslovanih, argument sodelovanja z Nemci sploh ni bil merodajen.

15. in 16. maj: Alexander dobi sporočilo, da se bliža hrvaška vojska in civilisti. Ponudi Titu 200 tisoč teh beguncev. Alexander da nalog ustaviti Hrvatov, sledi pliberška tragedija, za katero nosi general Alexander polno odgovornost.

17. maj: Nalog Alexandra petemu korpusu na Koroškem, naj ne vračajo Jugoslovane, Kozake in Belorusce. Sledje pogajanja med AFHO (Caserta), zunanjim ministrom in CCF (Eisenhower), kako rešiti begunski problem. Problem nikakor ni bil tako velik, ker je pravih beguncev samo še 70.000! Pogajanja se vlečejo do 20. junija, kar predstavlja velik cinizem, ker so med tem večino beguncev že vrnili.

17. do 24. maja: Vračanje Hrvatov, ki so se rešili iz Pliberka. Tu gre za kakih dvanajst tisoč beguncev.

19. do 22. maja: Macmillan v Londonu, pogovori z vlado in Churchillom. Dne 22. maja zvečer nazaj v Caserti in pogovor z Alexandrom.

Sledi usodni 23. maj: Alexander da nalog za vra-

čanje vseh Kozakov, Belorusov in beguncev iz Vetrinja, kjer so Slovenci in Srbi. General Keightley istega dne zahteva pooblastilo, da lahko rabi silo pri vračanju; Alexander preide tiho preko tega.

23. do 31. maja: Vračanje Hrvatov: 12,196; Srbov: 5.480; Črnogorcev: 400; Slovencev: 8,263.

25. maj: Alexander ukaže vračanje Kozakov in Belorusov, med njimi generala Krasnova, emigranta iz leta 1920, s katerim se je skupaj boril proti komunistom na Baltiku 1919 leta. Na nujno prošnjo Krasnova — dve pismi — Alexander molči. Nasprotno so vsi oficirji povabljeni na razgovor z Alexandrom v zvezi s pismom Krasnova; ko vsi pridejo, jih tam zadržuje.

30. maj: John Selby Bigge, visok uradnik civilne angleške oblasti v Celovcu in obenem zastopnik angleškega Rdečega križa v Avstriji, intervenira pri gen. Keightleyu za slovenske civiliste v Vetrinju, šest tisoč po številu. General sili Selbyja, naj sodeluje, da bi se vrnili brez prisile, ta pa mu stavi ultimatum: če jih vrnete, se bo Rdeči križ umaknil in odpotoval nazaj v Anglijo. V Vetrinju sta bili aktivni dve predstavnici te ustanove. Ko je Selby popolnoma sprt zapuščal pisarno, mu je na vratih gen. Keightley zabrusil: "Ne bodo (civilisti) šli!" Tako so bili rešeni naši civilisti. Ko sta drugi dan za civiliste intervenirala major Barre, poveljnik taborišča, in dr. Meršol, je Barre takoj začutil to spremembo. Nalog komandanta Vetrinja por. Amesa za vrnitev civilistov je bil preklican. Tragedija slovenskih civilistov, ki bi se izvršila 1. in 2. junija, je tako bila preprečena. Ni pa bilo usmiljenja za Kozake: 1. junija so bili s silo vrženi na kamione vojaki in civilisti v znanem taborišču Peggez in predani Sovjetom.

Sledil je znani obisk Alexandra v Vetrinju 4. junija, ko je dr. Meršolu obljubil, da vračanja več ne bo. Velja pripomniti, da se noben višji angleški oficir z generali in Alexandrom vred ni imel poguma upreti zločinu vračanja. Po izvršenem dejanju pa so

seveda skoraj vsi izrazili obžalovanje, da so bili prisiljeni sodelovati. Alexander je dal dve važni izjavi: Na intervencijo še v momentu vračanja je odgovoril, da je skoraj nemogoče spremeniti politične odločitve. Kasneje (5. junija) je obžaloval predajo Kozakov, češ njemu je bila zadeva vzeta iz rok in če bi imel Eden (zunanji minister Anglije) več poguma, bi Kozake lahko rešil.

Tolstoj poskuša obremeniti za zločin vračanja predvsem Macmillana, vendar ne doprinese nekega veljavnega dokaza, ki bi se mogel naprtiti ministru osebno. Macmillan, angleški generali, oficirji povezani s predajo, vključno Alexander, so nedvomno izvršili ukaz, ki je mogel priti samo od angleške vlade, kjer sta bila glavna akterja Churchill in Eden.

Eden v svojem življenjepisu potrdi, da je odločba o vračanju Kozakov padla pri vladi, Tolstoj pa tega priznanja ne upošteva. Povsem enak je moral biti razvoj za vračanje Jugoslovanov. Grozota krivice in zločina pa je taka, da je to morala ostati tajnost za večne čase. Težko verjetno je, da bi angleški diplomatski dokumenti to tajno razkrili, upanje pa ostane, da bodo partijski arhivi SZ in SFRJ k razkritju doprinesli svoje.

Slovenci smo s knjigo dobili zadoščenje. V svetovnem jeziku je napisana tragedija malega naroda, ki pri najboljši volji ni mogel preprečiti strašnega zločina vračanja. Posebno poglavje, ki je posvečeno kraškim jamam, z našimi Lazarji Milanom Zajcem, Francetom Kozino in Francem Dejakom, se bere v angleščini bolj grozotno kot Dantejev Pekel. Kot v posmeh strašni bolečini prizadetih narodov pa je angleška vlada smatrala za primerno počastiti direktne izvrševalce predaje: Alexandra so napravili za maršala in predstavnika kraljice v Kanadi, Macmillan je postal predsednik vlade, in generali, najbolj povezani s tragedijo, so postali nič manj kot lordi. Sta bila s tem molk in tajna zajamčeni?

DR. PETER URBANC

Ponos je v mojem srcu; kljub vsem naukom, opominom, očitkom, kljub zasmehu, zmerjanju in natolcevanju je vse moje življenje in nehanje služilo najvišji ideji: resnici! Kar sem videl z očmi, s srcem in razumom, nisem zatajil; in bi ne bil zatajil za same zlate nebeške zvezde. Resnica pa je posoda vsega drugega: lepote, svobode, večnega življenja. Dokler sem zvest resnici, sem zvest sebi. — Ivan Cankar

NAJPREJ je bil v čebelnjaku, ki stoji sredi vrta, kjer rasteta dva jasmínova grma. Stal je med dišečimi panji in zlate satnike so prislanjali obenj. Kapljice medu so se bleščale na njih kakor baker. Pristuškoval je godrnjanju čebel, prvím šumom mladíc ter strmél v njih kroženje po satovju. Pajki so spredli ob njem lepo srebrnkasto mrežo. Vsi domači so pozabili na ta vrč. Prah se je v tankih plasteh ulegal na njegovo okrogolino.

Toda še prej – kdo ve, kako dolgo je že tega? – so spravljali vanj sladke maline in borovnice, ki so jih bili otroci nabrali v gozdu. Zato še danes diši po gozdnih sadovih, po vosku in medu.

Toda jaz sem ga našel v čebelnjaku. Zdel se mi je kakor majhen zaklad. – Tako se včasih razveselimo prav neznatne stvari: rože, ki jo nenadoma najdemo, zavržene slike na podstrešju, ali lesketajočega se kamenčka na rečnemrodu. – Dvignil sem vrč z obema rokama kakor monštranco ter ga nesel čez travnik k studencu in nisem si ga upal preveč umivati, ker sem se bal, da bi izgubil duh po malinah in čebelah. Zato ima še zdaj sladek vonj in me spominja na nekaj starega, starega . . . Tako diše roke naših mater na božič in veliko noč, ko jemljejo medene potice iz peči . . . Tako diše cvetoča lipa in ajda pa smreka, ko medí. To je duh cvetočih trav in jasmína ob čebelnjaku ter gozdnega obrobka v sončnem dnevu – moj Bog, vse čudeže dišav si skríl v napeto telo tega vrča po svojih najmanjših hčerkah čebelah!

Zdaj stoji sredi trave med menoj in Teboj ter pričakuje žejnih ustnic koscev. Ves svet oklepa: na zunaj ali navznoter? Morda je edini svobodni košček vesolja lesketajoči se mrak pod grlom te ilnate posode, ki je do polovice napolnjena z vodo.

Vrč je veliki brat moje lončene piščalke. Kepa zemlje se je vsa pokorna predala človekovi volji – in zdaj mu služi v svoji plemeniti obliki ter ga napaja.

Vrč živi svoje krepko življenje kakor spomladanski brstič na drevesu, ki je pijan od lastne sile. Neka dobrota je v njem kot v radodarnih dlaneh. Zelo je podoben dobremu človeku. Ves je pošten, nič ne skriva. Drobni cik - cak se mu plete okoli trebuha kakor preprost pas in lepa mahovnatozelena barva žari v soncu.

Ležim ob njem sredi trave kakor prijatelj ob prijatelju. Dan je kakor ptiček lišček: poln barv, poln pesmi. Kar pijan je od luči. Vse stvari použiva ko v strastni ljubezni. Velik rumen cvet kozje brade se sklanja nad vrč – ne vem, ali je radoveden, kaj je v vrču, ali pa se je zagledal v lastno podobo, ki se zrcali v vodi.

Prav zdajle je padla iz cveta v vrč majčkena cikada. Morda jo je omamil medeni vonj? Nerodno se pre-giblje po vrhu vode. Najbrž se ji zdi, da je padla v ve-

EMILIJAN
CEVC:

Vrč

lik vodnjak, ki se proti vrhu oži. Rad bi jo rešil, pa vtaknem v vodo travno bilko. Z obupno vero tonečega se je živalca oprime. Potem leze po stebelu navzgor kakor pijanec po brvi, in ko pride na rob vrča, napravi po njem lep izprehod. Gre prvič naokrog, drugič naokrog – radoveden sem, če ve, da hodi v krogu. Kakor avtomobilček v okroglem dirkališču se mi zdi. Nenadoma pa se domisli, da je to romanje za lastno sledjo preneumno, pa skoči v travo in utone v zelenju. Ni je več.

Zapiram oči. Zdaj vidim skozi drhtečo tančico svojih vek le kakor perunika modro nebo in drevo nad seboj ter širno opojnost travnikov, kjer zibljejo trave zrele klaske. Nejasni, modrikasti obrisi gora. Temni, razgibani vršiči smrek. Enakomerni, široki zamahi koscev. – Tako mi je, kakor bi ležal na dnu potoka ter skozi vodo gledal svet nad seboj. Ne zaupam več ne svojim očem ne ušesom ne prstom. Skušam si zamisliti, kako dojema zmagoslavno razžarjenost poletnega dneva slepec, ki so ga pustili spremljevalci sredi travnika . . .

Vse kobilice pojo, kot bi se drobni goslački skrili med travo. Niti za trenutek ne prenehajo. Sonce me gladi s toplo roko kakor nemirna, pričakujoča žena.

Nekdo kleplje koso. Ne vidim ga. Vidim le staro svetopisemsko sliko, na kateri mlada žena drži vrč možu na ustnicah. Drug vrč stoji na robu vodnjaka. Star služabnik vliwa ovcam vodo v korito. Zadaj je veliko polje z žanjci, po stezi prihajata še dve deklici z vrči. Prav tam daleč je mesto z rumenimi hišami in po hribu navzgor se vrste čudna, smrekam podobna drevesa.

Toda najlepša je žena, ki daje možu piti. — Prav tako je pred davnimi leti storila njena sorodnica, mati tega moža, ko se ji je približal služabnik ter jo zaprosil: "Daj mi piti!" Nenačdoma začutim veliko skrivnost in poslanstvo tega vrča, ki družu moža in ženo sredi črede ovac. In vem, da bo mož tedaj, ko bo žena odmaknila vrč od njegovih ustnic, pritisnil svoje ustnice na živi vrč njenih ust ter odslej služil dvakrat po sedem let, da bo dobil lepo ženo, ki ga je napojila.

Resnično, stvari družijo ljudi.

Rad bi imel oči svetnika ali otroka, da bi v sleher-

ni izmed teh dobrih, spokojnih stvari videl rob Gospodovega plašča, ki zabrisuje prepade med ljudmi.

Z desnico objemam vrč kakor živo, radodarno bitje. Miren je kakor zvezda severnica. V objemu svoje roke čutim njegovo nabreklost kakor bok žene. Zdi se mi, da diha.

Veliko ugodje me navdaja. Igra življenja se mi zdi lepa.

Bojim se trenutka, ko bom spet dvignil vrč k ustnicam.

ZA NJEGOVO PRAVO PODOBO

V tem "Trubarjevem letu", ki ga obhajamo ob 400-letnici Trubarjeve smrti, je doma izšlo že precej člankov, med njimi precej tendenčnih, ki ne predstavljajo resnične podobe očeta slovenske knjige. Čim odpišejo v Trubarju duhovnika (da je postal reformator in se je pridružil protestantizmu, pri tem ne igra nobene vloge), teologa in gorečega pastoralnega delavca, je njegova slika medla in nekritična. Tako sliko popravlja s svojim komentarjem v "Družini" DR. FRANCE M. DOLINAR.

t 28. junija 1586

MOTO znanstvenega simpozija na Teološki fakulteti v Ljubljani ob 400-letnici Trubarjeve smrti (14. in 15. maja 1986) so prireditelji opredelili s pretresljivo izpovedjo, ki jo je Primož Trubar zapisal v **Ta prvi dejil tuga noviga testamta**: "Oba naroda slovenskih in hrvatskih dežel se mi namreč srčno smilita in bi se po pravici morala smiliti vsakomur ne samo zaradi tega, ker morata prebivati in stanovati na turški meji . . . ampak smilita se mi tudi, ker prav malo ali skoraj nič ne vesta (saj jih tudi ne učijo prav) o **najpotrebnejših in najbolj tolažilnih naukov naše prave krščanske vere**, katerih znanje je vsakemu razumnemu človeku **najprej potrebno za njegovo dušno blaginjo in najvišjo tolažbo**."

Zdi se mi, da ne bi mogli lepše izraziti notranje gonilne sile vsega Trubarjevega delovanja. Trubar je bil nedvomno globoko religiozna osebnost in je pri svojem delu vedno izhajal iz tega religioznega doživljanja. Bil je v prvi vrsti teolog in dušni pastir in je to ostal vse življenje. To moramo vedno imeti pred očmi, ko govorimo o Trubarjevem delu, če nočemo okrniti ali celo potvoriti njegove podobe reformatorja in narodnega buditelja.

Pobudo za svoje delo je dobil Trubar v cerkvenem, političnem in družbenem dogajanju tistega časa. Na

razmere na Slovenskem moramo v tej zvezi gledati v širšem kontekstu avstrijskih dednih dežel, katerim so bile politično priključene. Tudi pri nas je bila nižja duhovščina za svoje pastoralno delo premalo usposobljena. Ljudstvo je bilo v verskih resnicah nevedno, v pobožnosti praznoversko, v nrvnem življenju popustljivo. Za razliko od razmer na Nemškem, kjer se je reformacija rodila, pa moramo vendarle opozoriti še na dva dejavnika, ki sta dala razmeram pri nas v času nastanka in širjenja protestantizma posebno razsežnost. Na eni strani gre za usodno razmejitev cerkvenih in političnih meja. Večina našega ozemlja je bila cerkveno podrejena oglejskemu patriarhu, oziroma salzburškemu nadškofu. Ljubljanska škofija je bila majhna in ozemeljsko razdrobljena, lavantinska in krška pa popolnoma odvisni od salzburškega nadškofa. Ker sta bila sedeža obeh nadškofov zunaj političnih meja notranje avstrijskih dežel, nadškofa nista mogla osebno vizitirati podrejenih župnij, se seznaniti z dejanskimi razmerami in po svojih močeh vsaj poskušati odpraviti nepravilnosti v tem delu svojih škofij.

Prav tako usodna je bila druga okoliščina, v kateri se je znašlo naše ljudstvo. Neprestani turški vpadi, povezani s pokoli, pustošenjem in ropanjem, so od

druge polovice 15. stoletja dalje vnašali v naše kraje negotovost in nemir. Obramba proti Turkom je bila sicer nezanesljiva in nezadostna, terjala pa je hud vojni davek, ki je pripeljal deželo na rob finančnega zloma. Ta davek je na svojih plečih krepko občutila tudi Cerkev. Leta 1523 je cesar Ferdinand zahteval tretjino, leta 1526 pa polovico letnih dohodkov Cerkev za vojni davek. Obramba dežele je pobrala vse zlate, srebrne in z dragimi kamni okrašene cerkvene predmete. Težo vojnega davka so čutile predvsem župnije, ki so bile že itak revne. Duhovniki se s svojimi rednimi dohodki kot dušni pastirji niso mogli več dostojno vzdrževati. To pa je podobo slovenskega duhovnika naredilo še bednejšo. Bogatih cerkvenih nadarbin, ki naj bi bile vzrok za izžemanje našega ljudstva (kot še vedno včasih beremo v naši literaturi), je bilo na Slovenskem bore malo.

Z dejanskim verskim in moralnim stanjem slovenskega ljudstva se je Trubar seznanil že kot praktični dušni pastir v Laškem, Ljubljani in v Šentjerneju. V svojih spisih je nato krepko ožigosal položaj, v katerem se je znašlo njegovo "dobro, pošteno, zvesto, resnicoljubno, pokorno, gostoljubno in milo ljudstvo, ki se prijazno in lepo vede do vseh tujcev in do vsakega." Ponudil pa je učinkovito sredstvo, ki naj bi to stanje slovenskega duhovnika in slovenskega vernega člove-

ka spremenilo in dvignilo na višjo duhovno in kulturno raven.

Rekli smo že, da je bil Trubar v prvi vrsti dušni pastir. Ta dušnopastirska skrb je navzoča prav v vseh njegovih delih. Pomenljivo jo je izrazil že v podnaslovu katekizma leta 1550 z besedami "Kratek pouk, kako vsak človek lahko pride v nebo" Vse Trubarjevo delo namreč prežema goreča želja, da bi svojim ljubim Slovincem omogočil priti v nebo. Najučinkovitejša pomoč na tej poti je božja beseda. Zato si Trubar s takšno gorečnostjo prizadeva, da bi se tudi Slovenci z besedo živega Boga seznanili v materinem jeziku.

Dalje je Trubar izrazito cerkven človek, ki se je globoko zavedal svoje odgovornosti pred Bogom. Prav ta odgovornost pred Bogom je bila najgloblje vodilo življenja, mišljenja in dela človeka, ki je sprejel nase pastirsko službo v zaupnem mu občestvu. Za to občestvo, in prek njega za vse slovensko ljudstvo, je žrtvoval Trubar vso svojo moč, svoje znanje in svoj čas. Iz te odgovornosti za svoje ljudstvo je postal orodje božje besede, ki jo je razlagal do zadnjega diha svojega življenja. V tej odgovornosti pred Bogom je skrivnost Trubarjevega uspeha na verskem, teološkem, organizacijskem, jezikoslovnem in narodnem področju. In v njej je Trubarjeva aktualnost tudi za današnji čas.

Verni
zdomski
Slovenci
so s svojimi
duhovniki

Somaševanje slovenskih zdomskih duhovnikov iz vse Nemčije na Trubarjevem grobu 8. maja 1986, ob proslavi štiristoletnice njegove smrti.

ob letošnji
obletnici
poromali
na Trubarjev
grob.

Gostje z zanimanjem sledijo kulturnemu sporedu v dvorani Trubarjevega doma v Derendingenu.

Misli, Julij 1986

Evangelikičanski župnik g. Dieter Roser, današnji naslednik Trubarja v Derendingenu.

Sr. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

VELIKO PRESENEČENJE nam je v soboto 12. julija pripravila igralska skupina pod vodstvom Ivanke Pohlen. Ta večer smo namreč na odru naše cerkvene dvorane gledali igro s štirih dejanjih "Prisega o polnoči", ki jo je spisala Manica Komanova. Dogajanje iz pred stotih let v gorenjski vasi so nam oživili naslednji igralci: Marija Konda, Dane Brkovec, Ivanka Pohlen, Hinko Nell, Damijan Fortuna, Anica Konda, Franc Valenčič, Tončka Stariha, Jože Košorok, Zvonko Velišček, Anton Vidmar, Doroteja Bavčar, Jožica Modrijančič, Judita Bavčar, Peter Sušnik, Peter Šarkan, Mathew Loon, Margaret Hatežič, Margaret Grželj, Ian Makovec in Martin Konda. Režirala je igro Ivanka Pohlen, za ozvočenje in luči je skrbel Henry Stariha, za maske pa Miriam Stariha in Ivanka Pohlen.

Tudi če gledam ta večer z zares kritičnim očesom, moram zapisati, da me je navdušilo igranje. Prihajalo je iz lika, ki ga je igralec podajal. In ko človek gleda na predstavo kot celoto, ne more mimo omembe hvaležnosti za dolge ure, ki so jih ti navdušeni ljudje žrtvovali za to prireditve. Može so izvrstno izdelali kulise, žene pa kostume. Gospa Eleonora White je podarila del materiala za kulise in obleke, Evgen Brajdot pa je v kratkem času naslikal Jezersko, da je bila velika slika za ozadje v prvem in drugem dejanju.

Dvorana je bila polna. Prazni so bili le stoli, ki smo jih tik pred začetkom postavili za rezervo. Toda najbolj važno je, da so igralci zares osvojili gledalce. Naj navedem dve izjavi oseb, za kateri ni mogoče reči, da še nista videli gledališča od znotraj: "Dobro so igrali, dobro! In kulise so izvrstne!" – "Neverjetno! Preseñetili so me za 75 odstotkov. Dobila sem res veliko

več, kakor sem v svoji kritičnosti pričakovala!" Prav prijetno vzdušje, ki so ga ustvarili igralci, se je po končani predstavi nadaljevalo v zgodnje jutranje ure nedelje. Martin Konda je raztegnil svojo harmoniko in dobro razpoloženi ljudje so veselo prepevali.

Z denarjem od vstopnic je bil plačan del materiala za kulise, ves ostali denar – 1,085 dolarjev – pa so igralci podarili našemu središču. Naša prisrčna zahvala!

Igra bo ponovno na sporedu 9. avgusta ob sedmih zvečer v naši dvorani. Tako je dana prilika za ogled igre vsem, ki je še niste videli.

OČETOVSKI DAN bomo letos – zaradi Mladinskega koncerta v Canberri – slavili v Merrylandu en teden prej in sicer 31. avgusta. Ker so se očetje letos še posebej dobro izkazali v pripravi materinskega dne, so matere sklenile, da se bodo prav tako potrudile in lepo počastile može in očete.

MLADINSKI KONCERT bo, kot je bilo že večkrat objavljeno, 6. septembra v Canberri. Mladi, ki želijo nastopati, naj se čimprej prijavijo. – Po končanem koncertu bo vse nastopajoče in vse udeležence povabilo v svoje prostore tamkajšnje Slovensko društvo. Društvo je tudi najelo ansambel "Večerni zvon" iz Melbourn, da bo igral za ples in dobro voljo. Vsi udeleženci koncerta, nastopajoči in gledalci, bodo imeli v društvene prostore prost vstop. Za to povabilo smo canberskemu društvu že sedaj hvaležni.

NAŠEMU ŽEGNANJU že nekaj let pridružujemo slavljenje zakonskih jubilejev. Vse, ki letos obhajate 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. ali katerokoli obletnico skupnega življenja nad 50., se nam čimprej prijavite, da bomo lahko lepo pripravili slovesnost. Pred žegnanjem bomo imeli v petek in soboto duhovno obnovo, ki jo bosta vodila p. Bazilij iz Melbourn in p. Janez iz Adelaide. Slovesnost v nedeljo (28. septembra) pa bo vodil naš škof novoustanovljene škofije Parramatta dr. Beda Heather.

LIKOVNO RAZSTAVO bo pripravilo naše središče tudi letos. Odprli jo bomo 30. novembra, posvetili pa spominu zaslužnega kulturnega delavca med Slovenci v Avstraliji – Boža Lončarja ob prvi obletnici njegove smrti. Vse umetnike barv iz širne Avstralije vabimo k sodelovanju. Vsak bo lahko razstavil štiri svoja dela.

SLOVENC V BRISBANU imajo živahen radijski program na radiu 4EB Brisbane. Ob sredah zvečer vodijo program Edi Andlovec in njegova žena Štefka ter Albin Orel. Ob sobotah zvečer pa se vrstijo napovedovalci Anica in Mirko Cuderman; Janez Picelj; Anka Brožič in Slava Maver; Marica Podobnik; Dragica Debert in Marija Andreis; Andreja Skubic in David Zupanc. Njihove sporede radi poslušajo tudi Avstralci,

Eden prizorov
igre "Prisega
o polnoči"
na odru
dvorane
sydneyjskega
verskega
središča

Francozi, Nemci, Grki, Španci in drugi.

In ker smo že v Brisbanu, še sporočilo, da bo slovenska maša z obiskom domačega duhovnika v nedeljo, 10. avgusta, ob šestih zvečer v cerkvi v South Brisbane, Peel Street. V SURFERS PARADISE pa isti dan ob 11.30 dopoldne v tamkajšnji novi cerkvi.

V FIGTREE bo sveta maša v nedeljo 10. in 24. avgusta, vedno ob petih popoldne.

V CANBERRI bo sveta maša 17. avgusta ob 10.30 dopoldne. V NEWCASTLU pa 31. avgusta ob šestih zvečer.

KRSTA: Daniela Marija Pupek, Auburn, N. S. W. Oče Ivan, mati Dubravka r. Potočki. Botra: Marija in Jože Magdalencič. Merrylands, 29. junij 1986.

Christopher John Meznarič, Guildford, N. S. W. Oče Stephen, mati Michelle r. Green. Botra: Ernest Austen in Carmell Kelly. Merrylands, 13. julij 1986.

POROKA: V Figtree sta se 29. junija 1986 poročila **Mary Jambrovič**, Warrilla, N. S. W., rojena v Wolongongu, hčerka Avgusta in Ljudmile r. Planinc, in **John William Dennis**, rojen v Goulburnu, N. S. W., sin Douglasa in Sheile r. Drayton. Priči sta bila Mario in Sherell Jambrovič.

SMRTI: Dne 25. junija ob enih zjutraj je v hiši **ŠTEFANA CARJA** v sydneyjskem okraju Blacktown izbruhnil požar. Ognjeni zubljji so ujeli Štefana in ga tako močno ožgali, da je po dvanajstih dneh (7. julija) umrl za posledicami opeklin. Vse te dni je preživel v nezavesti v Royal North Shore Hospital-u. Tu je prejel tudi zakrament bolniškega maziljenja. Večer pred pogrebom smo molili zanj v pogrebem zavodu v Fairfieldu; v petek, 11. julija, smo imeli pogrebno mašo v Merrylandsu, nato pa smo ga pokopali na slovenskem delu pokopališča Rookwood. – Življenje pokojnega Štefana je bilo zaznamovano z dvema mej-

nikoma: 22. avgust 1945 – njegov rojstni dan v Cankovi v Prekmurju – in 7. julij 1986 – dan njegovega odhoda s tega sveta. Štefan je bil po poklicu strojni ključavničar. Izšolal se je v Litostroju v Ljubljani in tam tudi sedem let delal. Dne 20. maja 1965 se je poročil na Raki in Dolenjskem z Nežko Kern. V zakonu sta se rodila sinova Robert (20 let) in Dušan (19 let). Leta 1969 je prišel v Avstralijo. Najprej je delal v tovarni, leta 1978 pa začel svojo obrt izdelave pločevinastih vrat in ograj. Pred leti je Štefan opravil delo pokrivanja naše dvorane, za kar se mu tudi na tem mestu še enkrat zahvalujemo in mu obljubimo molitveni spomin. Za njim žalujejo žena in sinova ter brat Karel z družino v Sydneyu, v domovini pa še starši ter sestra in trije bratje.

P. Valerijan pa je zvedel še za dve smrti: V kraju Cooloongup (Rockingham), W. A., je 27. februarja 1986 umrl **IVAN GABERŠEK**. Rojen je bil 19. maja 1930 v vasi Mirno pri Hrastniku. V Avstralijo je prišel leta 1960. Leta 1966 se je v Canberri poročil z Ireno Gredar, ki je po rodu iz Prekmurja (vas Dolič). Pokojnik je pred leti živel v Sydneyu, nato v Canberri in nazadnje v W. A., kjer je bil zaposlen v rudniku železne rude. Tu si je tudi nakopal bolezen, od katere si ni več odpomogel. Poleg žene zapušča tudi tri hčerke: Bredo (19 let), Lidijo (18 let) in Silvijo (13 let). Pokojnik je pokopan v Rockinghamu.

Dne 15. aprila 1986 je v Coomi, N. S. W., umrla **IVANKA KOREN**. Rojena je bila 24. maja 1946 v Starem selu pri Kobaridu kot hčerka Ivana in Gizele r. Terlikar. Ivanka je bila dolgih 24 let v postelji zaradi skleroze multiplex. Pogrebna maša zanj je bila v Coomi 17. aprila. Poleg staršev zapušča tudi sestro Rozalijo por. Tambanis.

Vsem sorodnikom naših pokojnih iskreno sožalje slovenske skupnosti. R. I. P. P. CIRIL

NOVOMAŠNIKOV ima naš narod letos sedemnajst. Ljubljanska nadškofija jih ima pet, koprška škofija dva, mariborska pa letos nobenega. Iz redovnih skupnosti je pet salezijancev, trije so frančiškani in en cistercijan. Eden novomašnikov pa je bil posvečen v ZDA in izhaja iz slovenske izseljenske družine.

Zanimivi so podatki družin letošnjih naših novomašnikov. Nekoč je velika večina duhovnikov izhajala iz kmečkih družin, zdaj pa se je to preokrenilo. Sedem od letošnjih novomašnikov (tu je vključen tudi ameriški) se je rodilo v delavskih družinah, pet pa jih je iz kmečkih družin. Trije izhajajo iz kmečko-delavskih družin, dva pa iz obrtniških.

Eden od novomašnikov izhaja iz družine z dvema otrokoma, sedem iz družin s tremi otroki. Iz družin s štirimi otroki so trije novomašniki, s petimi otroki pa eden. Prav tako je eden iz družine s šestimi otroki in eden iz družine sedmih otrok, dočim sta dva iz družin z devetimi otroki. Glede tega o ameriškem novomašniku nimamo podatkov. — Zanimivo je tudi, da je kar sedem letošnjih slovenskih novomašnikov prvorojencev, pet pa jih je najmlajših v družini.

TRUBARJEVO DOMAČIJO na Raščici na Dolénjskem prenavljajo, da bo ostala kot muzej v trajen spomin našemu očetu slovenske knjige. K akciji za nabiranje sredstev v ta namen so se vključili tudi slovenski likovni umetniki. Nad petdeset likovnikov je darovalo eno ali več svojih del. V ljubljanskem Cankarjevem domu so pripravili prodajno razstavo, za katero so darovali predvsem grafike, pa tudi olja, risbe in kipe. Ureditvi Trubarjeve domačije je namenjem celotni izkupiček prireditve.

SLUŽBA družbenega knjigovodstva v Sloveniji je že pri prvem letošnjem obračunu poslovanja odkrila

v slovenskem gospodarstvu nekatere neugodne dosežke. Najslabša dosežka poslovanja sta nizka akumulacija in visoke izgube. Največje izgube za prve tri mesece tega leta je pokazal velenjski rudnik (7,1 milijarde dinarjev), dalje Elektrogospodarstvo Slovenije, Maribor (6,1 milijarde dinarjev), Uniles Ljubljana (3,5 milijarde), trboveljski rudnik Edvarda Kardelja (3,2 milijarde), Železniško gospodarstvo Ljubljana (3,0 milijarde), Slovenijales Ljubljana (1,96 milijarde), letalska družba Adria pa 1,8 milijarde dinarjev.

Vendar se tudi celotno jugoslovansko gospodarstvo ne more pohvaliti s kaj boljšimi rezultati. Ob upoštevanju podatkov celotnega jugoslovanskega gospodarstva, so v prvem trimesečju v Sloveniji dosegli okrog 26 % vse jugoslovanske akumulacije, v izgubah za celotno Jugoslavijo pa je bila Slovenija soudeležena s 13,6 %. Po teh številkah slovensko gospodarstvo še vedno drži četrtnino vsega jugoslovanskega konvertibilnega izvoza.

MIHA MALEŠ je na slovenskem umetniškem polju znano in priznано ime, saj je ta naš slikar in grafik eden najpomembnejših umetnikov. Nedavno je poklonil Domu upokojencev na Planini pri Kranju nad 50 svojih grafik, največ iz svojega pariškega in španskega obdobja. Že pred leti pa je isti umetnik poklonil kar 2600 svojih likovnih del mestu Kamnik in s pridobitvijo te dragocene zbirke je pravzaprav nastala kamniška Mestna galerija.

NA TOLMINSKEM po desetih letih od potresa še niso popravili vseh prizadetih objektov. Poročilo pravi, da so oblasi poleg popravil imele pred očmi splošno izboljšanje življenjskega standarda prebivalstva. S solidarnostnim skladom, ki ga še vedno imajo, skušajo ustvariti boljše pogoje. Tako bi radi privezali ljudi na domačo deželo, da se ne bi izseljevali.

"JUSTIFIKACIJA" je naslov nove drame Toneta Partljiča, ki jo prav zdaj uprizarja ljubljansko Mestno gledališče. V njej obravnava likvidacijo (to bi moral biti pravi naslov drame!) bana dr. Marka Natlačena in v njej poleg bana nastopa tudi škof dr. Rožman. Kritik pravi, da sta v "žalostni komediji" obe "negativni figuri" (ban in škof) dramatično bolj zanimivi

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevoznih pokojnih.

in živi kot pa pojavi "vosovskih herojev", ki so umor splinirali. Vendar bo škof kot umorjeni ban ostal ob zaključku drame "izdajalec naroda"; ker ga kot takega partija potrebuje. — Partljič pa se loti tudi vprašanja krvavih represalij in moralne stiske, ki muči mlade likvidatorje, ker vedo, da so poslali toliko nedolžnih ljudi v smrt.

"Justifikacija je predvsem dokument politike moči, novi poskus konzervirati slovensko usodno tragičnost je komediografsko zasnovan literaren pripetevk k oživljanju in nadaljevanju tega bolečega zgodovinskega spomina," je zapisal ob tem v "Družini" Jože Zdravec.

85 – LETNICO obstoja je praznoval pihalni orkester rudnika Mežice. Danes šteje petdeset godbenikov, dočim so leta 1901 pričeli s petnajstimi, ki so ob težkem delu v rudniku pokazali veselje in zanimanje za glasbo.

SLOVENSKI zdravniki so spet doktorji medicine. Znano je, da povojna stvarnost diplomantom medicinske fakultete ljubljanske univerze ni priznala naslova "doktor", kot je bilo to v predvojnem času. Kar dolgo vrsto let je vzelo, da so oblasti končno tudi v tem popustile in šle nazaj na stari kolovoz. Nedavno so bile na univerzi 3600 zdravnikom izročene diplome z naslovom "Doktor medicine" — vsem torej, ki so od leta 1963 do danes uspešno končali medicinski študij.

PASTIRČEK, otroška revija našega zamejstva, obhaja letos svojo štiridesetletnico. Po Tržaškem in Primorskem je list v povojnih desetletjih opravil nenaдомestljivo nalogo verske in narodne vzgoje najmlajših rojakov za mejo. In uredniki ter izdajatelji so ob jubileju tudi ponosni na dejstvo, da so ga vsa štiri desetletja navdušeni sodelavci brezplačno oblikovali. Saj bi brez prostovoljnega dela ne mogel izhajati. Zato **PASTIRČEK** še posebej zasluži tudi naše čestitke. Tudi vsi zdovski listi žive na isti podlagi brezplačnega sodelovanja in bi brez tega idealizma niti ne zaživel, niti bi ne obstali.

IDRIJA še vedno velja za eno pomembnejših svetovnih središč čipkarske umetnosti in obrti. Nedavno je dobila obisk delegacije italijanske čipkarske šole. Tako so se Idrijčani spoznali z italijanskimi učiteljicami kleknanja, ki danes nadaljujejo delo idrijske rojakinje. Ta je namreč v prvih povojnih letih ustanovila čipkarsko šolo v zamejski Gorici. Danes pa imajo tam dvajset pedagogov in 2000 učenk kleknanja, v Idriji pa le šest učiteljic in 600 gojenk.

MLADINA ni zadovoljna z razmerami v družbi, je nedavno med drugim izjavil Franc Šetinc, predsednik republiškega komiteja Socialistične zveze delovnega

Misli, Julij 1986

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST.

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

ljudstva. Omenil je, da se nekateri avtorji v mladinskih revijah vedejo kot pobalini, ki za vogalom živijo za mimoidočimi. Po njegovih besedah se bo treba odločno postaviti po robu slehernim poskusom, da bi z negativnim pisanjem krhali obrambno moč države, to pa s pretvezo boja proti militarizaciji.

V AJDOVŠČINI je gradbeno podjetje začelo izkopavanja za graditev zaklonišča, ni pa se oziralo na pogoj, da je treba pred poseganjem v prostor opraviti arheološko sondiranje in zaščitno izkopavanje. To arheološko pomembno območje je skrivalo pod zemljo poznoantično grobišče, od katerega si je znanost obetala novih spoznanj o davni zgodovini naših krajev. Stroji so razdejali površino 30 x 15 metrov kar dva metra globoko. Kulturne škode, ki je pri tem nastala, sploh ni mogoče preceniti v številkah. Za zdaj arheološki strokovnjaki samo lahko ugibajo, koliko starodavnih grobov je bilo preoranih in uničenih. Računajo, da jih je bilo nad sto.

DR. ANTON TRSTENJAK, nam že poznani duhovnik-znanstvenik in akademik, je svojim številnim odličjem in diplomam raznih univerz dodal letos v juniju še eno: prejel je odlikovanje reda zaslug za narod z zlato zvezdo. Slavnostni nagovor ob podelitvi je imel kulturnik Ciril Zlobec. — Dr. Trstenjaka smo se spomnili za osemdesetletnico.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA

NOMINEES & SONS P/L.

ALDO and JOE

545 SYDNEY RD., BRUNSWICK 3056

Cnr. HOPE ST., & SYDNEY ROAD,

Tel. 387 5131

Po urah:

470 4046

470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

Stadion v kongresnih dneh

NA kongresnem zborovanju duhovnikov je govoril mariborski škof dr. Ivan Tomažič. Tu je izvečnik njegovega govora:

Sacerdos – alter Christus: Duhovnik je drugi Kristus. Ta ugotovitev je tako dokazana, da je ni treba dokazovati. Sledi nujno iz besed Gospodovih: "Kakor je Oče mene poslal, tako jaz vas pošiljam" (Jan 20, 21) in iz besed Pavlovih: "Za Kristusa smo poslani" (2 Kor 5, 20).

Duhovnik bodi dvojniki Kristusov. Ta opomin je tako utemeljen, da ga ni treba utemeljevati. "Zgled sem vam dal, da bi tudi vi delali, kar sem jaz storil," je dejal Zveličar svojim prvim duhovnikom, apostolom.

Ako bi kdo vprašal, je-li naš Gospod in Zveličar za svojega bivanja na zemlji izvrševal poseben poklic, bi mu najboljše odgovorili: Da, Zveličar je bil – duhovnik.

Duhovniške so bile njegove misli, besede, dejanja; duhovniško njegovo presveto Srce; duhovniško vse njegovo zemeljsko življenje.

Ni bil gospodar-ekonom, ne družabnik, ne mož športa in zabave, ne diplomat, ne politik, ne strankar ali voditelj stranke, ne, ampak bil je duhovnik: "Duhovnik vekomaj po redu Melkizedekovem".

Kot duhovnik Najvišjega, tako ga smemo imenovati, ko govorimo o njem kot človeku, si je postavil kot prvi in zadnji namen svojega življenja izpolnjevanje volje nebeškega Očeta: Pri vstopu v svet je dejal: "Daritve in žrtve nisi hotel, a telo si mi pripravil". Tedaj sem rekel: "Glej, prihajam; o meni je pisano v knjigi, da izvršim, o Bog, tvojo voljo" (Hebr 10, 3 - 7).

"Nisem prišel iz nebes zato, da bi vršil svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal!" (Jan 6, 38).

Da izpolnjuje voljo nebeškega Očeta, je Kristus . . . ljubil samotno molitev. V Nazaretu je živel 30 let skrito življenje molitve in dela. V puščavi se je 40 dni postil in pripravljaj na javno delo. Na samotno goro se je umaknil in "je noč prečul v molitvi".

. . . boril se je s satanom in je uničeval njegovo kraljestvo. Ko ga je hudobni duh skušal, se mu je ustavil in ga zavrnil: "Poberi se, satan! Pisano je: Gospoda svojega Boga moli in njemu samemu služi! – Iz obsedencev ga je izganjal s prstom božjim, s svojo božjo oblastjo. Vse, ki so po vplivu satanovemu bili bolni na duši ali telesu, je reševal iz njegove oblasti. – Na križu ga je premagal in za vselej strl njegovo premoč: "Zdaj bo vladar tega sveta izgnan" (Jan 12, 31).

. . . namesto kraljestva satanovega je oznanjal, ustanavljal, utrjeval kraljestvo božje v srcu svojih učencev in na zunaj, zbirajoč lastno družbo in polagajoč temelje svoji Cerkvi.

In ker je kraljestvo božje kraljestvo resnice in pravice, zato je Zveličar . . .

. . . učil resnico in jo oznanjal ubogim. A ne le učil, tudi delal je resnico in pravico. Zato nam je vzor vseh čednosti, ki naj dičijo slehernega kristjana, v prvi vrsti še duhovnika. Je vzor . . .

. . . deviške čednosti. Nezmernost so mu obrekljivci očitali, njegovi čistosti se ni upal nihče približati.

. . . pokorščine nebeškemu Očetu, Mariji in Jožefu, vsakemu duhovniku, na čigar besedo stopi na oltar v podobi kruha in vina.

. . . ponižnosti. Bog, pa "je sprejel podobo hlapca".

. . . krotkosti in potrpežljivosti, ki je bil "peljan v zakol kakor ovca in ni odprl svojih ust."

. . . vdanosti v božjo voljo. "Oče, če je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene; pa ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!"

Božja beseda

Tisti čas je Jezus spregovoril: "Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Najemnik, ki ni pastir in ovce niso njegove, ko vidi, da volk prihaja, ovce popusti in zbeži in volk jih pograbi in razkropi. Najemnik zbeži, ker je najemnik in za ovce ni v skrbeh. Jaz sem dobri pastir in svoje poznajo mene, kakor mene pozna Oče in jaz poznam Očeta; in za ovce dam svoje življenje."

Jan 10, 11 – 16

OBŠO-LETNICI

in letošnjem "EVHARISTIČNEM LETU" bomo obnavljali spomine na junij 1935 v Ljubljani. Naj nam pomagajo utrditi našo vero in zvestobo Bogu!

. . . predvsem najčistejše ljubezni: do Očeta, do bližnjega – zlasti otrok, grešnikov, do vseh bolnih, potrlih, trpečih, ki so se gnetli okrog njega.

Zares: Kristus je bil

Oče, ki ne miruje, dokler mu izgubljeni sin ne počiva na prsih.

Usmiljeni Samarijan, ki žrtvuje vse, da pomaga bližnjemu.

Dobri Pastir, ki da življenje za svoje ovce.

Takšen je bil Kristus kot duhovnik. Kot tak nam je Začetnik našega duhovništva, ki v njem temelji in iz njega izvira. Obenem učenik duhovniškega življenja in zgled ter vzor duhovniškega delovanja.

Zato sledimo temu nebeškemu vodniku!

Tako stoji Zveličar pred nami, naj bi ga posnemali, bodi, da ga gledamo in preiščujemo kot Dete božje v betlehemske jaslice, mladeniča v Nazaretu in Jeruzalemu, učenika v Judeji in Galileji, moža bolečin na križu in slednjič kot gosta in ženina naših duš, kot žrtev za grešnike in kot vir vse svetosti v najsvetejšem Zakramentu.

Tako stoji Zveličar pred nami tudi v vseh svetniških dušah, zlasti v svetniških duhovnikih: "Čudovit je Gospod v svojih svetnikih."

Svetniška naša dva slovenska škofa, IRENEJ FRIDERIK BARAGA in ANTON MARTIN SLOMŠEK – ali ne velja o vsakem izmed njiju v polni meri, da je bil alter Christus – Kristusov dvojniki?

Prvi je zapustil trebanjsko graščino, zapustil nevesto, odrekal se toplini družinskega življenja in je postal najprej duhovnik v domovini, kateri je z živo in tiskano besedo sredi versko mrzle janzenistovsko-jožefinske dobe podajal Kristusovo miselnost in milost,

potem pa v ponošeni obleki v zadnjem razredu potniške jadrnice odšel v Ameriko in Indijancem okoli treh velikih jezer ob meji Kanade postal misijonar, narodni buditelj, zavetnik in oče. V vsem severnem ozemlju Združenih držav ga takrat ni bilo bolj spoštovanega in tudi od drugovercev bolj čislanejšega moža, kakor je bil naš Baraga. Velik je bil pred ljudmi, še večji je bil pred Bogom, ker mu je bil Bog vse, in ker mu je bila Evharistija raj na zemlji.

Martin Slomšek. Na njegovem spomeniku v mariborski stolnici se čita:

"Odličnemu škofu svete Cerkve, predobremu pastirju, ustanovitelju škofovskega sedeža v Mariboru, narodnemu buditelju, pisatelju in pesniku, hvaležni Slovenci."

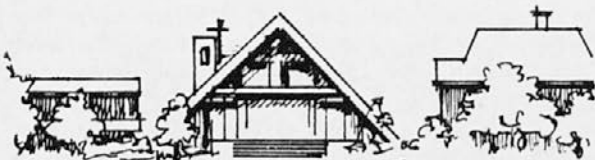
Kaj vse vsebujejo te kratke označbe? Le nekoliko dajo slutiti, da je bil Slomšek, ki mu veljajo, mož neomadeževane mladosti; mož globoke in žive vere, neomahljivega zaupanja v božje usmiljenje, goreče ljubezni do Boga in do bližnjega, mož molitve v polnem pomenu besede, mož neumornega dela, mož ponižnosti, skromnosti, požrtvovalnosti in dobroteljnosti: duhodnik po Srcu božjem, škof po apostolskem vzoru, svetniški značaj v vsakem oziru.

Baraga in Slomšek, oba slovenskega rodu, skoro istočasno dve sveti luči med episkopatom katoliške Cerkve. Oba sta umrla v sluhu svetosti. Kakšnega pomena bi bilo za nas, če bi jima Cerkev prisodila čast oltarjev!

Delajmo vsak po svojem za to in molimo mnogo, naj se izpolni hrepenenje ljutstva! Naj postaneta Baraga in Slomšek pred vso Cerkvijo priznana pripročnjika pred prestolom božjim za vernike in pastirje, da bomo vsi, kakor ona dva, Kristusu podobni v življenju, s Kristusom kraljevali v poveličanju!

Udeleženci kongresnega zborovanja so na podlagi izvajanja mariborskega škofa napravili sledečo resolucijo:

Drugi evharistični kongres za Jugoslavijo v Ljubljani v živem prepričanju, da so domači svetniki za verski prepoved naroda velikega pomena, srčno želi, da bi bila prišteta blaženim in svetnikom velika slovenska škofa, Irenej Friderik Baraga in Anton Martin Slomšek. V škofu Slomšku je nekako osredotočeno to, kar je v slovenskem ljudstvu dobrega in plemenitega. Do dna je poznal Slomšek dušo svojega ljudstva; vse njegovo stremljenje je šlo za tem, da bi naklonil ljudstvu trajne vrednote krščanstva in prave prosvete. Baraga pa je ljubezen do Kristusa in gorečnost za zveličanje duš gnala preko mej slovenske domovine in ga napravila za velikega misijonarja v svetu. Oba, Slomšek in Baraga, sta zlasti v času moralne krize najsvetlejša vzora slovenskega ljudstva. Evharistični kongres želi, da bi se slovenski narod v celoti zavzel za svetniški proces obeh velikih škofov in se zlasti obračal v molitvah k božji Previdnosti, da bi že skoraj poslala dan, ko bosta velika sinova slovenskega naroda povzdignjena na oltar.

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Naj danes pričnem s pozdravi novega torontskega nadškofa **dr. Alojzija Ambrožiča**, katerega slika je na drugi strani te številke in nekaj vrstic o njem tudi v rubriki "Z vseh vetrov". Ob visokem imenovanju sem mu čestital v imenu nas vseh, zdaj pa on vsem izreka zahvalo "za čestitke in voščila, posebno pa še za molitve, ki sem jih in jih bom nadvse potreben". Tako piše. Seveda ga bomo še podprli z molitvijo!

V imenu vseh nas tukajšnjih slovenskih duhovnikov sem ga povabil med nas v letu 1988, ko bo ravno petnajstletnica smrti njegovega strica p. Bernarda. Zelo vesel sem bil njegove pripravljenosti in tako smemo upati, da bo naš rojak torontski nadpastir med nami čez dve leti v mesecu juliju.

+ Letošnje žegnanje pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew na prvo julijsko nedeljo je kar lepo opisala Smrdelova Anica zadaj med pismi. Tu naj se iz srca zahvalim vsem, ki ste kakor koli sodelovali in doprinesli svoje k lepemu domačemu bogoslužju v cerkvi, potem pa še v dvorani pri srečanju. Ob slovenskih melodijah ansambla "Karantanija" smo uživali dobrote skupne mize.

Naj se na tem mestu zahvalim patroma iz Sydneya, Valerijanu in Cirilu, ki sta se za slovesnost potrudila med nas, kakor smo se duhovniki enoglasno domenili med sabo. Žal je p. Janez zadnji čas odpovedal svojo navzočnost, ker ni mogel dobiti namestnika za nedeljsko mašo v Adelaidi. Tako je p. Ciril pridigal za duhovno obnovo obakrat, na petek in na soboto zvečer, p. Valerijan, ki je prispel iz Canberre kasno v soboto, pa je prevzel govor pri nedeljski slovesni maši. Vsaka sprememba je tudi ob oltarju in na prižnici kaj dobrodošla zadeva, tako za stalnega dušnega pastirja kot za vernike.

Drugi letošnji duhovniški sestanek smo imeli na nedeljo proščenja popoldne. Prvi je bil v Adelaidi v aprilu, naslednji pa bo v Sydneyu ob priliki tamkaj-

šnjega proščenja 28. septembra. Za koordinacijsko službo se vrstimo z rotacijo. Letos je vrsta na meni.

+ Darnih kuvertic ob priliki letošnjega proščenja se je doslej vrnilo 212 s skupno vsoto 3.396.– dolarjev za vzdrževanje našega verskega središča. Bog povrne vsem darovalcem, a posebej še tistim našim rojakom, ki žive daleč od središča in celo izven Melbournea, pa pri tej in ostalih dveh letnih nabirkah – velikonočni in božični – kar redno sodelujejo. Za nekatere med njimi vem, da zaradi razdalj še nikdar niso bili v naši cerkvi, pa vseeno doprinesejo svoje v zavesti, kaj nam domača cerkev v zdomstvu pomeni. – So pa tudi taki, ki so kar pogostokrat pri slovenski maši, naša darilna kuvertica pa jim obleži doma neoddana...

+ Poroke zadnji mesec ni bilo pri nas nobene. Krsta pa naj omenim v naši cerkvi dva in kar oba na praznik sv. apostolov Petra in Pavla, 29. junija. Prvorojencu Garyja Stana **Debelaka** in Jennifer Mary r. Bailey bo ime **Shaun Norman Stan**. Prinesla sta ga iz Mill Parka. – Družina Martina Kevina **Adamiča** in Susane Marte r. Burlovič, Glen Waverley, pa je dobila novi ljubki prirastek – sinka. Klicali ga bodo **Steven John**.

Iskrene čestitke obema družinama!

+ Tudi letos bo v stolnici **ekumensko bogoslužje** s skupno molitvijo za usuznjene narode, tokrat na zadnjo julijsko nedeljo, 27. julija, ob treh popoldne. Vsako leto se ga udeleži tudi naša slovenska skupnost in zlasti narodne noše so zelo dobrodošle, ker nas med ostalimi res dostojno predstavljajo. Naj bi bila udeležba lepa in kdor želi obleči narodno nošo, si jo lahko izposodi v Slomškovem domu pri sestrah. Tudi letos bo pri prošnjah za vse potrebe slovensko prošnjo izrekla Maria Lah.

Po bogoslužju pa bo v bližnji dvorani Dallas Brooks Hall tudi odrski nastop raznih narodnosti. Nas bosta s petjem ob spremljavi harmonike predstavljala Tanja in Simon Gril. Nič ne dvomim, da bosta žela lep uspeh.

+ Za udeležbo pri **Mladinskem koncertu** v Canberri, ki bo v soboto 6. septembra, sem najel dva avtobusa, a sem kasneje enega odstopil S. D. M. in ima brigo zanj elthamsko društvo. Izpred cerkve bo torej odšel le en avtobus v petek (5. sept.) zvečer, vrača pa se iz Canberre v nedeljo okrog poldne. Vožnja bo stala 30 dolarjev na osebo in imamo še mesta, kdor se hoče še prijaviti. Lepo pa prosim, da se prijavite čimprej.

+ Nabiralne pole za letošnji **WALKATHON** so že in še na razpolago. Nekateri že pridno nabirajo. Vse tukajšnje rojake naprošam: bodite darežljivi sponzorji, ko vas mladina pocuka za rokah. In hvaležen bom

zglede odraščalih udeležencev, ki mlajšim toliko pomenu. Končno gre za našo skupno zadevo: naš bodoči dom počitka.

+ **Očetovsko proslavo** bomo imeli kot običajno na prvo septembrsko nedeljo, četudi bodo nekateri redni udeleženci manjkali zaradi Mladinskega koncerta. A nemogoče je najti za to našo proslavo kako drugo prosto nedeljo. — **Dan naših upokojencev** bo skupno z **Walkathonom** na tretjo septembrsko nedeljo, torej 21. septembra. — **Obletnico Baragovega doma** pa bomo praznovali s srečanjem bivših fantov hostela že na soto 13. septembra in ne na soboto 27. septembra, kot sem po pomoti zapisal v pismo.

+ V pismu sem oznanil tudi veselo vest, da se je za triletno delovanje v Melbournu prijavil predstojnikom letošnji novomašnik **P. ANTON GORJUP**, doma iz Moravč pod Limbarsko goro. Za njegovo vizo smo že vložili potrebne formularje preko Msgr. Crennana v Sydneyu, ki zastopa za te zadeve avstralsko škofovsko konferenco, novomašniku pa že zdaj kličevo veselo dobrodošlico. Skrbi nas le, ker smo zvedeli, da se pod našo sedanjo vlado vleče prošnja za vizo kar pol leta in še več. Skušali bomo najti pot, da bi prejem vize pospešili. Ne bi rad, da bi mladi pater ob tem odlašanjem izgubil veselje do Avstralije še predno bi šel na pot . . .

+ Prav bi bilo, da se kot narodna skupina udeležimo tudi maše na prostem v Flemingtonu kot ekumenskega bogoslužja na M.C.G. v novembru, ob priliki papeževega obiska Melbournu. Kdor se nam želi pridružiti, mora že zdaj izpolniti formular, ki ga imamo na razpolago v verskem središču. To je edini način za prejem vstopnice, brez katere ne bo nihče pripuščen k tema dvema verskima manifestacijama. Zato tudi s tem, prosim, ne odlašajte!

+ Dva pokojna smo morali zadnji čas vpisati v naš seznam mrtvih: **FRANK BOŠTJANČIČ** je umrl na nedeljo 29. junija v melbournski bolnišnici sv. Vincencija, kjer je bil komaj pet dni, bolehal pa je okrog tri mesece. Vdano je sprejel, ko mu je zdravnik povedal, da ima raka in je smrt le še vprašanje časa. Pokojnik je bil rojen v Preložah pri Ilirski Bistrici dne 19. oktobra 1935. Po vojni je bežal v Italijo in leta 1955 preko italijanskih taborišč prispel v Avstralijo. Bil je v West Avstraliji, kjer se je srečal v Geraldtonu z Imeldo Duggan, irskega rodu. Leta 1961 sta se v Port Melbournu poročila in ustvarila svojo družino. Njun zadnji dom je bil v Keilorju, Frank pa je rad zahajal na Jadran med svoje prijatelje. Njegovo delo je bilo cementiranje in če se prav spomnim, je prav on s Purgarjevimi Francem cementiral prostor okrog naše cerkve v Kew. Poleg žene za-

pušča še dve hčerki in enega sina, vsi so že odrasli.

Mašo zadušnico smo imeli v cerkvi sv. Krištofa v Airport West v sredo 2. julija, nato je sledil pogreb na keilorsko pokopališče. R. I. P.

V četrtek 3. julija zjutraj je zaključil svojo zemsko pot melbournskim rojakom dobro poznani **IVAN MESAR**. Rano se je zbudil in se slabo počutil, zato je šel malo ven na sveži zrak. Ko pa se je vrnil do svojega stanovanja (zadnja leta je živel v West Brunswicku), se je pred vratmi zgrudil zadet od kapi. Pokojnik je bil rojen 23. junija 1926 v Št. Janžu. Leta 1951 se je v Radečah poročil z Elko Grabnar in še isto leto sta prispela preko Avstrije v Avstralijo. Tu sta se poročila tudi cerkveno, njuna družina pa je bila vrsto let zelo aktivna in vseh poljih našega udejstvovanja. Po izgubi življenjske družice, kar ni mogel preboleti, se je Ivan zaprl vase in v družbo ni več dosti zahajal. Zaradi zdravja je bil tudi predčasno upokojen, prej pa je bil kuhar v bolnišnici Royal Park.

Ob odprti krsti smo v naši cerkvi na nedeljski večer (6. julija) zmolili rožni venec za pokoj Ivanove duše, pogreb pa je bil naslednji dan po pogrebni maši. Na keilorskem pokopališču bo čakal vstajenja. Do takrat pa: Počivaj v miru, dragi Ivan!

Vsem sorodnikom obeh pokojnih naše sožalje!

+ Večerno mašo bomo imeli na soboto (sveta Ana in Joahim) 26. julija, na prvi petek v avgustu (1. avg.), na sredo 6. avgusta (Jesusova spremenitev), na petek 15. avgusta (zapovedan praznik Marijinega vnebovzeta) in na petek 22. avgusta (Marija Kraljica).

V Wodongi bo slovenska maša na nedeljo 27. julija ob petih popoldne, v Morwellu pa na nedeljo 24. avgusta ob sedmih zvečer. Povejte še drugim!

Novomašnik
**P. ANTON
GORJUP, O.F.M.**

KOT VIDITE, smo s to številko Misli pričeli objavljati novo nadaljevanje z naslovom **PREMAKLJIVI SVEČNIK**. Literarno delo je izpod peresa priljubljenega slovenskega pisatelja Lojzeta Kozarja, župnika v Odrancih v Prekmurju. Ta njegov roman je nastal leta 1983 in verski tednik "Družina" ga je začel objavljati kot podlistek še isto leto. Žel je veliko zanimanja med domačimi bralci, saj odkriva na kaj dovezetni način ne le duhovniško problematiko, temveč tudi razmere v povojni Sloveniji. Zanimivo: že ob prvih nadaljevanjih v "Družini" sem sklenil, da bom zaprosil pisatelja za dovoljenje in po končani nadaljevanji "Pesem dveh src" začel objavljati "Premakljivi svečnik". Medtem pa sem opazil, da je imelo isto idejo tudi uredništvo argentinskega "Duhovnega življenja" in pa kanadska "Božja beseda". Torej se pri izbiri nisem motil: tudi drugi v zdomstvu so mnenja, da bo to Kozarjevo delo res zanimalo Slovence v svetu.

Pisatelj in duhovni sobrat, odranski dušni pastir Lojze Kozar, mi je na prošnjo odpisal kratko in ljubeznivo: "Z veseljem Vam dajem dovoljenje, da v nadaljevanjih natisnete mojo knjigo Premakljivi svečnik in želim Vašemu delu obilo božjega blagoslova. Pristrčno pozdravljam vse naše rojakel. . ."

Tako smo v tej številki z objavo pričeli v prepričanju, da bodo bralci z izbiro zadovoljni.

Upam, da mi argentinsko "Duhovno življenje" ne bo zamerilo, oz. njegov ilustrator, ko sem si od njih izposodil naslovno glavo. Naj iz "Duhovnega življenja" povzamem tudi tele besede uvoda v njih objavo "Premakljivega svečnika":

Kozarjev roman odstira svet in ljudi, kakor so se v njegovo zavest zapisovali v povojnih letih vse v današnje dni. Z bistrino svojega premočrtnega duha poseže v življenje in delo duhovnika, ki je ranljiv in ranjen in bije trd boj sam s seboj, s svetom laži in hinavstva. Neizpro-

Premakljivi svečnik

1.

TISTEGA leta se je majnik že naslonil na junij in mu svoje pisane tra-te ponujal v zorenje, ko je bilo v zadnjem letniku gimnazije pedagoške smeri posebno živahno. Bila je razredna ura, ena izmed tistih, ki so se je mnogi veselili, ker so uživali v medsebojnih prepirih in prepričevanjih, drugi so se dolgočasili in so rekli, da je prav bedasto, ko vsa leta mlatijo isto prazno slamo, tretji pa so šli mimo vsega in so med preprirom brali stripe.

Dijaki so se delili med verne, neverne in zmerne, toda zaradi tega so si bili med seboj dobri kolegi in kolegice in različni nazori niso motili nikogar, da ne bi mogel biti s sošolcem nasprotnega tabora večkrat boljši prijatelj kakor pa s sošolcem lastnega nazora.

Burjo je danes povzročila tovarišica, ki je učencem — bila so po večini dekleta — nekako mimogrede vrgla kot samo ob sebi umevno stvar, da bo treba ob nastopu službe pretrgati z versko prakso.

Po njenih besedah je najprej zavladal molk, siv, mračen, težek molk, poln smodnika. Bo kdo prasnjal in vrgel vžigalico? Ves razred je vedel, v kom najbolj vre in kje bo verjetno prekipelo. In v resnici se je v tišino razlezel žametni alt Trplanove Jasne, deklice v zadnji vrsti pri oknu:

"Tovarišica, saj vendar ne morete zahtevati od nas, da bi bile dvo-lične. Pred otroci tako, v privatnem življenju pa tako. Človek mora biti isti, tako v šoli kakor doma."

Vsi "njeni" so ji pritrjevali in v razredu se je slišalo samo odobravnje, saj so drugi molčali.

"Prav to želim od vas, da ne bi bili dvoilični, da ste isti doma kakor v šoli pred otroki. V šoli boste imeli znanstveni nazor, saj drugače ni mogoče, boste mar doma ali v nedeljo svoj znanstveni nazor zavrgli in se oklenili mitov? To, to bi bilo dvoilično in prav pred tem vas svarim."

Zdaj je odobravajoče zahrumela druga, "neverna" stran in glasno pritrjevala tovarišici. Nemir je premagal odločni Jasnin alt:

"Najprej, tovarišica, Bog ni mit, Bog ni bajka. Bog je najgloblja resničnost, Bog je bolj resničen kot vse, kar vidimo. Drugič pa znanstveni nazor ne izključuje Boga, kakor vera ne more izključiti znanosti."

"Kolikokrat jo je že skušala uničiti!"

"Resnične znanosti ne, samo lažno znanost, ki je tajila Boga."

"Znanost že sama po sebi taji Boga, ker pojave razloži tako, da vidimo, kako nam ni potreben neki skrivnostni poseg glede nastanka

in razvoja sveta, ampak vse urejujejo samo naravni zakoni. Saj ne živimo v srednjem veku.”

“Tudi srednji vek je imel svoje svetle strani in nikakor ni bil tako temen, kakor so nam ga naslikali tisti, ki dajo nekaj samo na človeško pamet, kakor bi človek imel le možgane, ne pa tudi srca.”

“Prav to je bilo narobe: poznali so srce, zanemarjali razum.”

“Ali ne delamo danes narobe prav nasprotno? Preveč poudarjamo razum in zanemarjamo srce.”

“Ti ga že ne zanemaraš,” je rekel neki glas iz prvih vrst, ne da bi natančno razložil, kam meri.

“Spomni se samo tlake in desetine, grajskih ječ in biričev!”

“Naš oče pravijo,” . . . Kadar je Jasna začela s tem: naš oče pravijo, je ves razred prisluhnil, ker so bile včasih za tem imenitne domisljice . . . “kako so bili srečni v srednjem veku, ko so dajali samo desetino, desetino, zdaj pa niti polovica ni dovolj, saj je treba za isto stvar po trikrat, štirikrat plačati davek, poleg davka pa še vaški, občinski, republiški in zvezni prispevek, pa prometni davek, pa marže; vsi samo molzejo to ubogo kmečko mrho in nič ne pomislijo, da bo zdaj zdaj crknila.”

“Ne ti ne tvoj oče menda ne znata ceniti svobode, v kateri živita.”

“Naš oče pravijo, da nikdar ni bilo tako malo svobode na svetu kot danes. Pravijo, da je že ves obvezan z obveznostmi, da mu niti konica nosu ni več prosta. Saj je v sodobnem življenju vse predpisano: kako moraš hoditi, kako se voziti, kako govoriti, kupovati, sejati, prodajati, graditi.”

“Tvoj oče si izmišljuje.”

“Nič si ne izmišljuje. Če hočejo prodati kos zemlje, je ne morejo prodati tistemu, ki bi mu jo hoteli prodati, ampak jo morajo najprej ponuditi zadrugi. Če hočejo priti do bonov za nafto, ki jo potrebuje traktor, morajo imeti pogodbo z zadrugo, če hočejo s traktorjem na njivo, morajo imeti izpit. Same obveznosti in obveznosti.”

“Tako je danes življenje. Drugače v civiliziranih deželah sploh ne gre.”

“Hočem reči samo to, da je poleg drugega v današnji družbi tudi veliko pomanjkljivega. Brala sem, da ima država že toliko zakonov, pravil, uredb, členov k zakonom, pripomb, dodatkov, sprememb k spremembam, da niti deset odstotkov vsega tega ljudje ne izpolnjujejo, ker se nihče več ne znajde. Bog pa je dal samo deset zapovedi, pa so mnogi proti.”

“Ti pač brez Boga ne moreš, povsod ga moraš vplesti.”

“Res. Zato, ker brez Boga ni nič.”

“Tudi sonca ne in ne dežja, seveda. Tudi dež daje Bog, namesto da bi padal iz oblakov. Boš tako učila otroke?”

“Da, tako. Razložila bom, kako nastane dež. Da so to zakonitosti v naravi, katerim je podvrženo vse vesolje. Otroci pa bodo že prišli na to, da bodo vprašali: Odkod pa te zakonitosti? Kdo jih je postavil?”

“In ti boš seveda rekla: Bog.”

“Prav tega ne bom rekla, da boste vedeli. Ampak rekla jim bom: To pa vprašajte doma očeta ali mater, oni vam bodo odgovorili, kakor je prav.”

sno odrešuje človeka iz spon varljivih čarov, polresnic . . . in do zadnjega veruje v dobroto človeka, do zadnje srage svojih življenjskih moči se bojuje za tisto dobro in plemenito, kar je dobrotni Bog z najvišjo mero svoje ljubezni vtikal v srca vseh ljudi.

Ganljivo duhovniško se vije pot glavne osebe, ranljive sicer, pa vendar nezlomljive v zvestobi evangelijskim načelom. V tem je duhovnikova moč. Pregljevi podobi duhovnika je dal svojstven porabski odtenek. Premočrtno služenje Bogu in ljudem, neizprosno odkrivanje vsega, kar rani človekovo osebno dostojanstvo, predanost resnici, ki je v Bogu in v ljudeh, je edina življenjska deviza odlično zasnovane glavne osebe Kozarjevega novega romana.

Župna cerkev Šmarje pri Ljubljani

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$94.— Pavla Zemljak; \$18.— Karlo Pless; \$14.— Marija Slokar, Branko Kojc, Marija Vogrin, Karel Štrancar, Vinko Rep, Anton Dolinar; \$10.— Mojca Anžič-Švirt, Ivanka Zuodar; \$9.— Vera Može, Andrea Bosa, Italo Bacchetti; \$8.— John Leben, Alojz Mavrič, Joseph Pegan, Maria Ostoja, Dino Rupnik, Ivan Močnik; \$6.— Jože Plevnik, Miha Risa, Vida Koželj; \$5.— Renato Smrdel; \$4.— Helena Breg, Karolina Lazarič, Ivanka Repina, Ivan Vesel, Frank Tudor, Tinca O'Brien, Matija Cimerman, Pavel Rob, Anton Brumen, Zora Kirn, Francka Kotnik, Anica Kakša, Marko Zitterschlager; \$2.10 Ivanka Zuodar; \$2.— Jožef Matjašec, Peter Bizjan, Slavko Koprivnik, Vincent Štolfa.

NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$200.— Pavla Zemljak; \$100.— L. & M. Martin; \$50.— N. N. (za lačne); \$25.— Druž. Anton Kristan; \$20.— N. N. (za lačne).

MATERI TEREZIJI V INDIJO
ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$50.— L. & M. Martin, N. N.

ZA VZGOJO
FRANČIŠKANSKIH
BOGOSLOVCEV:

\$50.— L. & M. Martin.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Sv. Lovrenc na Ptujskem polju

“Zakaj pa jim ti ne bi rekla, kaj misliš in kaj veruješ?”

“Da ne bi vplivala na otroke, katerih starši niso vrtni. Nevrtni starši imajo pravico, da svoje otroke vzgajajo v neveri. Prav tako pa imajo vrtni pravico, da svoje otroke vzgajajo v veri, in v pravice staršev ne sme posegati nihče, ker te pravice nihče nima, niti država niti šola.”

“Kako boš pa potem razložila nastanek sveta?”

“Nisem še slišala, da bi kdo znal razložiti, kako je svet nastal. Ko pravim ‘nastal’, mislim tole: prej ni bilo nič, potem pa je kar naenkrat nekaj bilo. Samo od sebe? Tega še nihče ni skušal razložiti. Tega se tudi jaz ne bom lotila. Pač pa je nekaj teorij ali domnev, kako se je svet razvijal. To jim pa lahko povem, ne da bi prišla z vero navzkriž. Čim lepše jim bom znala prikazati razvoj sveta od prve velike eksplozije nečesa, kar je že bilo, pa do razvoja vsega živega na Zemlji, tem večje bo v njih občudovanje in strmenje. Občudovanje skrivnosti pa je najlepši dar, ki ga more človek prejeti. To ni moj stavek, brala sem ga v življenjepisu velikega genija Einsteina, ki je bil eden najbolj religioznih ljudi na svetu, pravi o njem isti življenjepisec.”

“Kakšne vere pa je bil Einstein?”

“Nobene.”

“Zdaj nas pa vlečeš. Saj si rekla, da je bil med najbolj religioznimi, torej vernimi.”

“Da. To je bil. Toda ni pripadal nobeni verski skupnosti, čeprav je bil vzgojen v židovski veri. Občudoval je predvsem skrivnostno ureditev sveta, brezmejni razum, ki v njem vlada, modrost in lepoto. To je pa končno tisto, čemur vse religije pravijo Bog, pa naj ga poznajo v še tako majhni meri in bolj ali manj spačeni podobi.”

“Einstein ni noben dokaz za Boga. Tudi največji duhovi se lahko vdajo mysticismu, veri v nadnaravne skrivnosti.”

“Nisem rekla, da je Einstein dokaz. Od zunaj nas nihče ne more prepričati, da Bog je. Prav tako seveda tudi ne, da ga ni.”

“Že od začetka smo rekli, da se zaman prepiramo. Nazadnje vedno ostane vsak pri svojem.”

“Če je tako, koga pa potem pravzaprav braniš, koga zagovarjaš?” je vprašala tovarišica.

V tišino, ki je nastala, se je kakor sluzasta kača splazil strupen glas, na videz malomaren, pa nekje v globini tem bolj prizadet. Neki fant je med zehanjem jasno izrekel:

“Svojega kaplana.”

Nekaj sošolk se je zahihitalo, kakor da jih je kdo po podplatih požečkal, druge so se samo radovedno zagledale v Jasno, ki je najprej prebledela in vse stvari so se v naglem diru zavrtele okoli nje, potem pa jo je preplavila vročina, da je zacvetela kakor vrtnica. Bujni kostanjevi lasje so se ji usuli še nekoliko bolj naprej, da je dobil njen lep obraz z globokimi, velikimi očmi in ljubkimi usti pravi okvir. Ostala je tiho ter se za ta medklc ni zmenila in se do konca ure ni več oglasila.

Da Jasna hodi za kaplanom, so vedeli že na trgu in v brivnici, o tem so čekali ministranti in mladina in o tem so v njeni odsotnosti razpravljali njeni sošolci, samo Jasna in kaplan Zdravko nista o tem vedela ničesar.

/Nadaljevanje sledi/

»Srečati čim več ljudi...«

Kmalu
ga bomo
srečali
na ulicah
avstralskih
mest...

TE štiri besede bi zlahka sprejeli za geslo zgodovinskega obiska, ki ga bo Avstralija doživela ob koncu letošnjega novembra. To je bila namreč želja, ki jo je papež Janez Pavel II. izrekel v razgovoru o obisku, je po vrnitvi iz Rima povedal Monsignor Brian Walsh, narodni direktor priprav in obiska samega. On odgovarja za celotni potek dni bivanja svetega očeta na naši celini.

Končno je res. Janez Pavel II. ne bo prišel k nam kot turist, ki bi rad čim hitreje videl čim več. Obiskal bo vseh šest naših držav, poleg Severnega teritorija (N.T.) in teritorija glavnega mesta Canberre (A.C.T.) ne zaradi krajev samih, ampak zaradi ljudstva, ki tam biva. Niti ne smemo reči, da bo obiskal le katoličane, kajti njegov namen je "srečati čim več ljudi". Vernih in nevernih, krščenih in nekrščenih. Vse bi rad iskreno pozdravil, marsikomu stisnil prijateljsko desnico, vsem podelil svoj očetovski blagoslov. Da bomo njegove bližnje katoličani še posebej veseli, je pa seveda razumljivo.

Kot glava vatikanske države, majhne sicer a vendar mednarodno priznane, bo papež tudi gost zvezne vlade in njenega prvega ministra, kakor tudi seveda avstralske konference katoliških škofov.

Dnevi papeževga obiska so že določeni kakor tudi v grobem celotni spored, potankosti posameznih prireditvev pa so še v delu.

Po enodnevem obisku otočja Fiji in dvodnevem obisku Nove Zelandije bo na papeževem sporedu naša celina.

CANBERRA, ponedeljek 24. novembra:

Prihod letala ob dveh popoldan. Uradna srečanja z oblastmi in z avstralskim episkopatom tudi prvo kosilo v Avstraliji. Tu in po vseh drugih postajah bo papeževa sveta maša središče vseh ljudi dobre volje, zlasti seveda katoličanov.

BRISBANE, torek 25. novembra:

Pred papežovo mašo je na sporedu obisk bolnikov.

SYDNEY, torek in sredo, 25. in 26. novembra:

Posebno srečanje z mladino, s komercialnimi in industrijskimi delavci, z redovniki in redovnicami ter akademiki.

HOBART, četrtek 27. novembra:

Posebno srečanje z brezposelnimi in uslužbenci pri posredovanju dela.

MELBOURNE, četrtek in petek, 27. in 28. nov.:

Poleg papeževe maše na Flemington Racecourse še ekumensko bogoslužje na M. C. G., srečanje z otroci, učitelji, s poljsko narodno skupino in duhovščino.

NORTHERN TERRITORY, sobota 29. nov.:

Srečanje z aborigeni, ki pripravljajo za to priliko svoje največje zborovanje zadnjega časa.

ADELAIDE, sobota in nedelja, 29. in 30. nov.:

Posebno bogoslužje za novonaseljence, srečanje s poljedelskimi delavci.

PERTH, nedelja in ponedeljek, 30. nov. in 1. dec.:

Posebno srečanje z ostarelimi.

Odlet proti Rimu je na sporedu za deveto uro ponedeljkevega jutra (po vzhodnem času ob enajstih dopoldne).

V teh nekaj dneh bogatega sporeda bo svetemu očetu verjetno ostalo komaj nekaj uric noči za počitek. Vključujmo njegov obisk v svoje dnevne molitve: da bi potekel srečno in brez nevarnosti za njegovo življenje ter da bi obrodil za našo novo domovino Avstralijo bogate duhovne sadove. In kjer je le mogoče, naj se pokaže visokemu gostu tudi naša slovenska skupnost. Nudi se nam lepa prilika, da nastopimo kot narod tisočletne katoliške tradicije, ki je to svojo dragoceno dediščino ponesel tudi s seboj v širni svet.

OZNANILI ZA ROJAKE

V TASMANIJI IN PERTHU:

Tasmanski Slovenci dobijo obisk slovenskega duhovnika navadno okrog božiča in velike noči. Ker se bo v teh dneh mudil v Tasmaniji slovenski duhovnik iz Sydneya, je s tem dana tudi izredna prilika za slovensko mašo. P. Ciril Božič vabi vse tamkajšnje rojake k slovenskemu bogoslužju na prvo avgustovo nedeljo, 3. avgusta, ob šestih zvečer v cerkvi sv. Terezije, Moonah, kjer se navadno zbiramo k naši maši.

In prosim, povejte še drugim, ki ne bodo brali tega oznanila. Kljub majhnemu številu Slovencev bo srečanje s patrom prijetno domače. Vabljeni!

Za rojake v Perthu, W. A., in okolici pa velja, kar piše adelaidski slovenski duhovnik v svojih poročilih: med vami bo p. Janez Tretjak na nedeljo 24. avgusta. Slovenska maša bo ob 11.30 v cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku. Pridite v čim večjem številu! Tudi tamkajšnje rojake prosimo, naj sami obvestijo svoje znance o tem srečanju. Vsi iskreno vabljeni!

„Uspešna“ pridiga

PRIGORICA je lična vas, zavarovana s hribi pred hudimi vremenskimi nepravilnostmi. Njena polja so rodovitna in prinašajo vsako leto dovolj pridelka.

Sredi vasi se beli izmed drevja še kar prostorna cerkev iz baročne dobe. K njej seveda spada tudi lepo župnišče, iz katerega upravlja in vodi svoje ovčice že precej prileten gospod župnik, ki pa je še vedno čil in gibčen.

„Naš gospod župnik“, tako ga vaščani na splošno nazivajo, je vedno prijazen in zgovoren, usoda kmetov je tudi njegova in v času stiske ali sile jim ni treba računati le na njegove tolažilne besede, ampak tudi na dejansko pomoč.

Gospod župnik pa je kljub svoji visoki starosti še vedno dober pridigar. Tako napeto zna govoriti, da ga vsa cerkev zelo pozorno poslušaja in bi, kadar on na prižnici za trenutek utihne, skoraj lahko slišal iglo, če bi padla na tla.

Ima pa naš gospod župnik nekaj posebnega: je hud nasprotnik vsakršne igre na srečo, še posebno pa

je proti vsakemu igranju v loteriji s številkami.

Tako je nekega dne zopet zvedel, da so nekatere njegove ovce ženskega spola izrabile svoj obisk v mestu ter stavile na loterijo. To ga je spravilo v nevoljo, zato je seveda naslednjo nedeljo v svoji pridigi zagrmel s prižnice: „... Nekaterim izmed vas je potrebno le, da sanjate o kakih številkah, ki nič ne pomenijo – tri, dvanajst, osemnajst ali devetintrideset – pa že zapravljate vaš trud in z znojem prisluženi denar za babjevernost in nesmiselno igranje na srečo! ...“

Zadovoljen sam s seboj je po maši odhajal v zakristijo, češ: danes je pa s svojim „branjem levitov“ te svoje „črne ovce“, nepoboljšljive srečolovke, le prepričal in spreobrnil.

Ko pa je zapuščal cerkev, se mu je boječje približala stara in naglušna ženica, Kajzarjeva Meta. Prav pobožno mu je razodela svojo brigo:

„Oh, gospod župnik, jaz že bolj slabo slišim. Bodite tako dobri in mi še enkrat ponovite številke, ki ste jih v današnji pridigi omenili, da nam bodo prinesle srečo, ako jih izberemo v prihodnji loteriji.“

Če ji je župnik ponovil številke, pa nam ni znano.

MLADINSKI KONCERT . . . bo letos že dvanajsti v vrsti vsakoletnih koncertov v priredbi slovenskih verskih središč. Letos bo V SOBOTO 6. SEPTEMBRA ob štirih popoldne v dvorani bratov maristov (Marist Brothers College), PEARCE (Canberra) A.C.T. Mladince, posameznike in v skupini, vabimo k prijavi za nastop. Starost nastopajočih naj bi bila najmanj 13 let, le v skupini je lahko tudi kateri mlajši. Točka nastopa naj ne bo daljša od deset minut, da se predstava ne zavleče predolgo.

Prijava posameznika ali skupine naj obsega imena nastopajočih ter starost in seveda naslove pesmi (z imenom avtorja), s katerimi želite nastopiti. Čimprej se prijavite za nastop, tem bolj je gotovo, da izbrana pesem še ni na sporedu. V slučaju, da je pesem že kdo prijavil, bo treba pesem zamenjati. – Čas za prijavo moramo v kratkem zaključiti. Prijavite se lahko v najbližjem slovenskem verskem središču.

Generalna vaja za nastop bo v dvorani na dan koncerta ob desetih dopoldne. Udeležba je obvezna. – Glede prenočišča preberite oglas na strani 189 te številke!

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
 Holy Family Slovene Mission,
 51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
 (P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
 Telefon: (08) 46 9674

ZA prvo nedeljo v juliju, na proslavljanju zavetnikov melbournske slovenske cerkve, bi moral biti v Melbournu, kot smo se dogovorili med seboj slovenski duhovniki. V Adelaidi mi je bil za nedeljsko mašo obljubljen duhovnik, ki me bo nadomeščal, a je bil žal končno odpovedan. Tako sem moral ostati doma, tu pa se opravičujem Melbournu in sobratom.

Dne 24. avgusta bom zopet obiskal rojake v Perthu, W. A. Kot navadno bo tudi tokrat slovenska maša ob 11.30 v cerkvi sv. Kierana, Cape Street, Osborne Park. Pred mašo bo prilika za sveto spoved. Vsi rojaki mesta Perth in okolice ste lepo vabljeni. Prosim tudi: obvestite tiste rojake, ki tega obvestila ne bodo brali.

Verouk oz. mladinsko srečanje v juliju in avgustu je na drugo in četrto nedeljo v slovenskem misijonu, vselej s pričetkom ob šestih zvečer.

Zadnjo nedeljo v juliju (27. julija) bomo imeli po maši B.B.Q. z bogato loterijo. Izkupiček je namenjen našemu mladinskemu pevskemu zboru, v pomoč kritju stroškov pri udeležbi letošnjega mladinskega koncerta v Cenberri. Vsi prijatelji misijona in našega mladinskega zbora iskreno vabljeni!

Vedno je med nami kaj bolnikov – pač postaja naša adelaidska skupnost vedno starejša in bolj občutljiva za razne bolezni. Iščemo pomoč v bolnišnicah in če duhovnik zve za bolnike, jih rad obišče tudi z najboljšim Zdravnikom.

V Royal Hospitalu je že nekaj časa g. Kanka. V Para Hillu pa Stanko Komjanc. In znani rojak Franc Žokalj ob zdravniški pomoči upa na bolje... Vsem želimo skorajšnje okrevanje, svojo bolezen pa naj združujejo z molitvijo za mir v svetu.

Slovenska radijska oddaja v priredbi verskega središča je še vedno vsako drugo in četrto sredo v mesecu, zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBI FM. Že več mesecev moramo sami doplačati tehniko, ker državi primanjkuje denarja za vzdrževanje radijske postaje. Rojaki so se prošnji radi odzvali, kar pomeni, da jim slovenska radijska oddaja le nekaj pomeni.

Kot izseljeniški duhovnik vedno bolj vidim in občutim razliko med posameznimi naselbinami. Kako so v nekaterih veseli prilike za slovensko mašo. Ni veliko družin, pa si vzamejo čas in se zberejo ob oltarju. Drugje pa je število družin večje in kako bi bilo lepo, ko bi vse prišle k maši. Pa mnoge duhovnik po dolgi poti čaka zaman. A mnogi se ob raznih obiskih iz domovine ponašajo, kako zavedni Slovenci so in kako dobri katoličani – pa jih ni ne k slovenski in ne k angleški farni maši. Kaj je čudno, da je toliko razdeljenih družin. Kako bi ne trpela vzgoja mladine, če otroci ne slišijo od svojih staršev lepe besede o Cerkvi in duhovniku, ki naj vendar dodaja vzgoji in pomaga staršem!? Slej ko prej se vse to maščuje. Bog ne plačuje vsako soboto, dobi pa vsak to, kar zasluži!

Zato je moja iskrena želja vsem družinam: imejte več spoštovanja do Boga in Cerkve, pa bo v vaših domovih zavladala sreča, ljubezen in božji blagoslov. Saj tega si vsi želimo. A če ga hočemo doseči, se moramo zanj sami potruditi in storiti svoje. P. JANEZ

Naša skupina pri marijanski procesiji dne 4. maja. Naša udeležba je postala že tradicija. Le radi pokažimo sodelovanje tudi v bodoče!

PO SMRTI Msgr. Antona Oreharja, ki je bil za Argentino delegat slovenskih dušnih pastirjev, je slovenska škofovska konferenca imenovala na izpraznjeno mesto **dr. Alojzija Starca**. Ta je že doslej pokojnemu delegatu veliko pomagal, zato so argentinski Slovenci sprejeli imenovanje z velikim veseljem. Mesto delegata je izredne važnosti, saj organizacija dušnega pastirstva argentinske Slovence najbolj povezuje, poleg verskega dela pa opravlja tudi važno narodnostno povezavo, zlasti v skrbi za slovensko šolstvo.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je ob začetku svetovnega prvenstva v nogometu nadškofu Mexico City-ja poslal brzozavko. Namenil jo je prirediteljem prvenstva, udeležencem in gledalcem nogometnih srečanj. V njej želi, da bi pomembna in priljubljena športna prireditelja, ki jo spremljajo po vsem svetu, bila popolnoma prežeta s plemenitimi in človeškimi občutki. Prav tako je papež izrazil željo, da bi svetovno prvenstvo ob tradicionalni gostoljubnosti mehi-

škega ljudstva prispevalo k utrjevanju resničnih vrednot, ki so v prid mirnemu življenju in sodelovanju med narodi, kar je v današnjem času tako zelo potrebno.

Da je letos zmagala Argentina, menda ni treba posebej povedati. In da so pri tem mnogim ljubiteljem nogometa prekipela čustva preko dovoljene meje, o tem smo kar veliko slišali v dnevnikih in novicah.

DA JE DR. LOJZE AMBROŽIČ, naš rojak in nečak pokojnega sydneyskega patra Ambrožiča, postal nadškof s pravico nasledstva torontskemu nadškofu in kardinalu Carterju, smo poročali že v zadnji številki Misli. Tu bi radi dodali nekaj vrstic o njem iz kanadskih dnevnikov, ki so se ga ob imenovanju spomnili s članki.

“Škof Ambrožič pravi o sebi, da je konservativec, kar tiče problemov družine, vendar se nima za konservativca na socialnem področju.” Tako piše med drugim **Toronto Star** (29. maja). — “Podoben je Janezu Pavlu v svojem načinu mišljenja, svoji teologiji in po svojem molitvenem življenju. Svoje življenje posvečuje z rožnim vencem in češčenjem Matere božje, prav tako kot Janez Pavel, in podobno kot on daje posebno važnost učenju.” (**The Sunday Sun**, 1. junija) — “Njegove skušnje kot mladostnik v medvojni Evropi in kasneje v taboriščih za begunce, so ga izklesale podobno kot svetega očeta v osebo, ki je do skrajnosti prepričana v svoji veri.” (**The Globe in Mail**, 29. maja letos)

Da bo slika bodočega torontskega nadškofa popolna, naj gornjim besedam dodam, kar mi je o njem pred leti dejal njegov stric p. Bernard, takratni urednik Misli. Prav po domače je prav za prav vključil v svoje besede vse zgornje lepo doneče stavke. Takole je rekel: “Kar ga je, je Trnovčev! Poba ima glavo nasajeno na pravem koncu — iz njega bo še kaj več kot samo semeniški profesor!...”

Ambrožičev rod so po Dobrovi pri Ljubljani poznali po domače kot “Trnovčev”. Vsekakor je imel pokojni p. Bernard dober nos.

Kar lahko smo ponosni na svojega rojaka, ki je s svojo begunsko družino kot študent prišel v Kanado, pa se z nadarjenostjo in pridnostjo — pa tudi z molitvijo — povzpel tako visoko.

PODATKI v zvezi z ugrabljenimi letali so pa res zlasti strašujoči. V zadnjih petdesetih letih je bilo po svetu ugrabljenih nič manj kot 672 letal, največ seveda v našem času. Med ugrabitvami je izgubilo življenje 400 potnikov in članov posadk, preživelo pa je ugrabitve 15.000 potnikov. Ugrabljena letala so pripadala dvainpetdesetim državam.

Teroristi so najpogosteje ugrabljali letala ameriških družb, seveda pa tudi letala družb drugih držav niso

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

45 Ferrers Rd., Horsley Park,
N. S. W., 2164

Tel.: 620 1265

NAŠ SLOVENSKI

HRIBČEK VABI...

... člane društva ter vse rojake in njihove prijatelje vsako soboto in nedeljo. Postreženi boste z raznimi pijačami in okusno hrano.

Klub našega slovenskega društva je odprto vsako soboto od dveh pop. do polnoči ter vsako nedeljo od poldne do osmih zvečer. Vsako drugo soboto prirejamo ples do polnoči ob zvokih dobre domače glasbe.

Poleg tega imamo ob sobotah, nedeljah ter ob sredah zvečer tudi kulturne in športne dejavnosti, na katere so vabljeni vsi rojaki.

Za informacije kličite:

Štefan Šernek, tel. 528 3423

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejše udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

**34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)**

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

**PALACE
HOTEL**

**VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!**

varna. Letos je bilo že nad 80 poskusov ugrabitve letal samo družb, ki pripadajo vzhodnoevropskim državam.

35 - LETNICO obhaja letos Slovensko planinsko društvo naših rojakov v Argentini. Čim so prišli v Argentino prvi povojni emigranti, so jih zamikale tudi planine. Frank Jerman in Tonček Pangerc (zdaj oba že pokojna, zadnji žrtev nesreče v planinah) sta bila pri ustanovitvi gonilna sila. Društvo je pričelo organizirati izlete in plezanja, a že naslednje leto po ustanovitvi so prišli na vrsto tudi vrhunski vzponi. Na tem polju so si argentinski Slovenci priborili res častno mesto in kot prvi osvojili precej argentinskih vrhov, ki imajo danes slovenska imena. Predsednik društva Frank Jerman pa ni bil le plezalec, ampak tudi dvajset let argentinski prvak v smučkem teku in trener argentinske smučke ekipe. Dinko Bertonec pa je v petdesetih letih veljal nedvomno za najboljšega argentinskega plezalca in je bil tudi član prve argentinske odprave na Dhaulaghiri (8167 m) v Nepal.

STATISTIČNI PODATKI, ki jih je nedavno objavil apostolski urad o katoliških zdravstvenih ustanovah po svetu, nam nudijo tele številke: Vsega skupaj je teh ustanov 12.450 in sicer so po zemski obli razdeljene takole: Afrika jih ima 1877, Severna Amerika 1364, Srednja Amerika 60, Južna Amerika pa 1286. Azija jih ima 2335, Evropa 5201, Avstralija in Oce-

anija pa 327. Katoliških bolnišnic je vsega skupaj na svetu 4880, kar je 39 % vseh bolnišnic, ki sužijo današnjemu človeštvu. Domov za ostarele ima katoliška Cerkev na skrbi 2504, ambulant in lekarn za hitro pomoč pa po misijonih 2060. Rehabilitacijskih katoliških središč je 314, domov za oddih in okrevanje pa je 1706.

Po teh številnih zdravstvenih ustanovah za lajšanje človeške bede delujejo člani in članice nad 500 različnih redovnih skupnosti.

UMETNO KRI so uspeli izdelati štirje ameriški znanstveniki v laboratoriju univerze v San Franciscu. Umetni rdeči krvnički v solni raztopini lahko nadomeščajo polovico človekove krvi. Doslej so to laboratorijsko kri dali živalim in so nanjo zadovoljivo reagirale. Tako nam poskus daje upanje, da bo v doglednem času človeštvo rešeno skrbi iskanja krvodajalcev, katerih število mnogokje ni zadostno.

PORAST števila primerov krvnega raka (levkemije) med otroki, ki živijo v bližini dveh angleških jedrskih središč, so statistično ugotovili zdravniki. Odkar delujeta jedrski središči, so na tem področju zabeležili 38 primerov te bolezni med otroki do petega leta starosti. To število je skoraj še enkrat toliko, kolikor znaša vsedrjavno povprečje.

Svet se igra s silo, ki je ne pozna. Posledic pa bo očitno vedno več in več. . .

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček! Upam, da Te bo moje pismo našlo pri dobri volji. Vem, da imaš veliko dela in skrbi, pa le ne pozabiš na nas in nas razveseliš s slikanico. Le kaj bi mi otroci brez Tebe? Bog naj Te varuje!

Spomni se me pri mašj, da bom zrasla v pridno in pošteno slovensko dekle! – Lep pozdrav Tebi in vsem Kotičkarjem! – **Vida Istenič**, 12 let, Petersham, NSW.

DRAGI OTROCI!

Pa se spet ustavimo v Viktoriji in sicer gremo v Traralgon. Tam vključuje znani Catholic Regional College tri šole – St. Paul's, Kildare in Lourdes, ki prirejajo vsakoletni koncert v krajevni mestni občinski dvorani. Glasbeni vodja CRC je muzik Peter Cavenagh. Ta zbere vsako leto pred nastopom muzikante vseh treh šol na "delovne počitnice". V avstralskem bušu – Rawson Holiday Resort – je pet dni njihov počitniški dom, a prostih ur je seveda bolj malo. Saj jih glasbeni vodja zbere z namenom, da se dobro vadijo za nastop kot ena skupina, četudi izhajajo iz treh različnih šol.

Letos je bilo v pripravi na koncert 36 študentov in med njimi dva slovenskega rodu. Na sliki je **DAVID JOHN KRIŽMAN** iz Morwella, na njegovi levici pa je **DIANA ZIDAR** iz Traralgona. Oba igrata saksofon in vzameta glasbo zelo resno.

Zidarjeva Diana je bila že v Kotičku s svojim bra-

KAJ MAJDICA ŽE ZNA

Prvi je **BOG**: ustvaril me je;
 drugi je **SIN**: odrešil me je;
 tretji je **DUH**: posvetil me je;
 četrta **MARIJA** – najlepša gospa;
 peti je **ANGEL** – me k zvezdam pelja.

Potlej pa pride koj mamica zlata,
 očka in sonce in pisana trata.

Mamica ziblje me, preden zaspim,
 sladko smehlja se mi, ko se zbudim.
 Očka me s prstkom širokim žgečka,
 ko gre od doma, poljubček mi da.
 Sonce vsak dan skozi okno pokuka,
 z žarkom srebrnim za nos me pocuka:
 "Majdica, vstani! Do dvajset že znaš
 šteti, nauči se še očenaš!"

Hojej, ti sonček, me slabo poznaš:
 Majdica tudi že zna očenaš.

MIRKO KUNČIČ

tom Goranom in sicer v avgustu 1984. Dober znak je, da je saksofonu še zvesta in gotovo je v glasbi že tudi napredovala. Križmanov David pa je zdaj prvokrat na Kotičkovi strani in najbrž tudi prvič v tisku na sliki s saksofonom v roki. Diani kot Davidu želimo vztrajnosti v glasbi in obilo lepih uspehov na tem polju kakor seveda tudi v šoli. Enkrat jima ne bo žal za vse trude, ki so v zvezi z napredkom na vseh področjih življenja.

Dragi striček! Ne vem, če boš znal prebrati moje čačke. Mama vedno kriči name, da pišem kakor če bi kokoš kracala po papirju. Jaz pa sem s svojo pisavo kar zadovoljen, samo pri slovenskem jeziku sem zelo neroden. Saj govoriti znam še kar dobro in tudi razumem mamo in ata. Tudi ko sem bil z njima v Sloveniji, sem bil ponosen na svoj jezik. No, enkrat bom tudi pisalnje boljše znal.

Hvala za Kotiček in za konec sprejmi moje lepe pozdrave! – **Mark Popit**, 13 let, Brighton, Vic.

ZA UDELEŽENCE letošnjega **Mladinskega koncerta** v **Canberri**, v **soboto 6. septembra**, ki tam nimajo poznanih družin, tu objavljamo naslov z najcenejšimi cenami: **CANBERRA LAKES CAROTEL MOTEL AND CARAVAN PARK**, Federal Highway, Watson, A. C. T. Telefon: 062 - 41 - 1377 (Poštni naslov: P. O. Box 21, Dickson, A. C. T. 2602).

CHALETs (s prho in straniščem): Večerja, postelja in zajtrk 17.- dol. - Postelja in zajtrk 14.- dol. - Samo postelja 11.- dol. - Malica (Cut lunch) 2.80 dol.

LODGES (Self Contained Units): Večerja, postelja in zajtrk 19.- dol. - Postelja in zajtrk 17.- dol.

LODGES (za dve osebi): Večerja, prenočitev in zajtrk 25.- dol. - Prenočitev in zajtrk 20.- dol.

CAMPING: Na osebo 2.60 dol. dnevno, skupinsko pa 2.50 na osebo dnevno.

Na nedelje in državne praznike je dodatek (surcharge) enega dolarja na osebo.

Kdor bo rezerviral prenočišče, naj pove, da spada k "Slovene Youth Concert Group", ki jo je prijavil p. Valerijan. Gornje cene so za skupinsko rezervacijo, sicer so dražje. - In ne odlašajte z rezervacijo predolgo, da vas kdo ne prehit. Takrat bodo šolske počitnice in bo potovalo ter nočevalo precej družin.

BULLEEN, VIC. - Lepo je bilo pri nas za letošnje proščenje ali žegnanje, kot pravimo po domače. Slovenska cerkev v Kew praznuje svoja zavetnika sv. brata Cirila in Metoda vsako leto na prvo nedeljo v juliju.

Letos je bilo nekaj posebnega: med nami sta bila oba patra iz Sydneya. Čakali smo tudi patra iz Adelaide, ki je bil prav tako napovedan. Na žalost pa se ni mogel udeležiti naše slovesnosti.

Lepo, čisto, četudi zimsko julijsko sonce je privabilo ta dan v Kew številne vernike od blizu in daleč. Naše sestre so skrbno in lepo okrasile oltar, steno za njim pa z napisom: "Sveta Ciril in Metod, varujta naš rod!" Ta nas je pozdravil, čim smo stopili v cerkev. Manj udeležencev je bilo v petek in soboto zvečer pri

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojaki,
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

prvih dveh bogoslužjih tridnevnic, kar je čisto razumljivo. Lahko pa je žal vsem, ki ste zamudili tako lep duhovni nagovor gosta p. Cirila.

Lepa je ta zamisel, da bi se naši dušni pastirji zbrali enkrat na leto, ob priliki proščenj tu pri nas, v Sydneyu in Adelaidi. Tako jih imamo tudi mi priliko srečati. Hvala patroma Valerijanu in Cirilu za dolge kilometre, ki sta jih napravila do nas in nam prinesla malo spremembe. Seveda zahvala tudi našemu p. Baziliju, ki je imel - kot ponavadi - vso skrb na glavi.

Seveda po končanem slovesnem bogoslužju na dan proščenja ni bilo vsega konec. V cerkveni dvorani so nas čakale polne mize dobrot. V domačem vzdušju, ob razgovoru in domačih melodijah, nam je kar hitro potekel čas. Res, vse kar je lepo, tako hitro mine! Odsli smo proti domu: eni s polno mero notranjega miru, drugi pa najbrž kot ponavadi z drugimi občutki.

Pozdravljam vse, ki berete "Misli"! - Anica Smrdel.

DOOLANDELLA, QLD. - Danes se pa oglašam s priloženo sliko, ki mi jo je že zdavnaj poslal moj pokojni oče - Lovrenc Klavžar mu je bilo ime - in jo hranim v trajen spomin. Če bi živel, bi letos 21. julija praznoval stoletnico rojstva, tako pa v večnosti uživa plačilo za pošteno življenje in številne trude. Dočakal je lepo starost - mesec manj kot 83 let. Na sliki (stoji drugi od leve) je bil star že nad 75 let, a je še hodil v planino. Slika je vzeta na planini Otavnik, naprej se gre pa na Porezen. Čisto majhna sem še bila, ko me je že vzel s seboj na planino - tri dobre ure pešhoje in

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

smo bili na Poreznu, kjer je živina poletje preživela na paši. Ko pa so tudi tam gori začeli kopati jarke za obrambo, so prepovedali pašo in do konca vojne nismo smeli tja v prelepi "planinski raj", kot je pel Simon Gregorčič. — Na svojega očeta sem pa ponosna in hvaležna sem mu za vse, kar me je za življenje naučil. Ni bil bogat, a imel je bogastvo srca.

Pa naj še tole dodam: Ne vem kako je v Sydneyu ali Melbourne, tu v Brisbanu ne premoremo po uradih in raznih državnih lepkih in oznanilih nič v slovensčini. Te stvari sem že videla v raznih jezikih, tudi v hrvaščini in srbščini, v našem jeziku pa še ne. Morda ne zato, ker nas je premalo. Ali pa se ne potrudimo dovolj, da bi kaj takega dosegli in bi bil tudi slovenski jezik uvrščen med druge ter priznan.

Lep pozdrav vsem! — **Marica Podobnik.**

FAIRFIELD, N. S. W. — Dne 15. junija smo v našem verskem središču v Merrylandsu priredili praznik za starejše in bolne rojake. Slovesnosti se je udeležilo kar precej vernikov, da so počastili slavljenca in jim izkazali spoštovanje ter zahvalo za vse, kar so doprinesli slovenski skupnosti. Zdaj so onemogli, vrsta pa je na mlajših, da jim vračajo.

Prisrčna zahvala velja p. Čirilu, ki je vse to organiziral in vodil, pa seveda tudi za pridigo pri sveti maši in tople besede ob kosilu. In zahvala vsem, ki so kakor-

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER

190 Church Street (vokal Macquarie St.)

Parramatta, N. S. W.

Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.

Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke CZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175

Telefon: 795 6937

koli sodelovali pri organizaciji dneva, kot n. pr. Bavčarjevim za prevoz invalidke Marije Kolman iz Leumeaha do cerkve in nazaj. Pokhvalo in zahvalo zaslužijo tudi kuharice ter strežnice in strežniki, ki jih niti ne poznam. Vsem se v imenu starejših in bolnih, ki so ob tem dnevu njim na čast bili deležni tolikšne pozornosti, prisrčna zahvala! — **Malči Šostar.**

PORT LINCOLN, S. A. — Tu nas ni ravno veliko, zato pa še bolj občutimo, kadar koga izgubimo. Dne 12. junija letos je umrl istrski rojak, doma iz Reke, **FERRUCCIO KRUŠIČ.** Med nami je bil že dolgo vrsto let. Star je moral biti okrog petdeset let, a še ni bil poročen. Njegov pogreb je bil 18. junija na tukajšnje pokopališče. Naj mu bo lahka avstralska zemlja, ki bo pokrivala do vstajenja njegove zemske ostanke! — **Poročevalec.**

Priporočljivo je, da imate rojstne-krste, poročne liste in dokumente o šolanju ter svoji strokovni izobrazbi uradno prevedene v angleščino.

SAVO TORY J.P.

TRANSLATOR, MEMBER F.I.T.

25/14 Kidman St., COOGEE, N. S. W. 2034

Tel.: (02) 66 57781

je uradno priznan tolmač in prevajalec
s 40-letno prakso.
Poslužite se njegove usluge po zmerni ceni!

SURREY HILLS, VIC. — Dne 6. julija me je povabila avstralska prijateljica Mrs. Harris s seboj na kraj, kjer je bilo zbranih okrog trideset avstralskih katoličanov. Mrs. Barber iz Box Hilla nam je navdušeno pripovedovala o Medjugorju in medjugorskih dogodkih, ki so vedno bolj in bolj znani po vsem svetu. O njih pišejo knjige v raznih jezikih, tudi angleščini.

Mrs. Barber je bila že dvakrat v Medjugorju. Najprej je poskušala kmalu po začetku prikazovanj, pa je prišla samo do Dubrovnika. Takrat so oblasti še zelo nasprotovale in nihče ji ni upal povedati pota in celo taksi jo ni hotel peljati tja. Lansko leto pa ji je uspelo in letos je peljala kar celo skupino. Na poti tja so si ogledali tudi nekaj lepote Slovenije, prespali pa so na naših Brezjah. Mrs. Barker si šteje za veliko milost, da je smela biti ob vidcih med prikazovanjem Marije. Videla je tudi spremembo sonca, ki se je vrtelo in je kljub močni svetlobi mogla deset minut gledati naravnost vanj. Vse to nam je opisala s preprostimi a toplimi in prepričljivimi besedami. Ganilo jo je tudi, da je bilo v Medjugorju zbranih toliko ljudi, zlasti mladih. Tudi gostoljubnosti domačinov ne zna prehvaliti.

Mnoge naše Slovence, ki potujejo domov na obisk, pa Medjugorje ne privlači. Po Jugoslaviji potujejo z zaprtimi očmi, da vendar ne bi mogli videti kaj več kot to, kar jim oblast nakloni. Res se mi smilijo revčki. Molimo k Mariji za ozdravljenje njihove slepote! — Tinka Urh.

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon 728 1717 7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporočila se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga
9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.
Telefon: 359 5509
doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

KDO BI VEDEL Povedati . . .

. . . kje je ROZALIJA, rojena Kastelic 8. avgusta 1941 v Gaberju, poročena v Avstraliji z Dušanom Radisavljevičem iz Smedereva v Srbiji. Do leta 1967 je imela enega sina z imenom Stanimir. Njen zadnji naslov (do leta 1967) je bil West Footscray, Melbourne, Victoria. Po njej povprašuje nekdo iz Nemčije. Sporočite uredništvu, ki bo posredovalo dalje!

"Kakšen red pa je v tem hotelu? Pred moja vrata ste mi dali en črn in en rjav čevlji." — Služabnik: "To je pa res čudno! Vi ste že drugi, ki se pritožuje zaradi take zamenjave."

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

Rojaka BRANKA in JOZE PEGAN
imata vinograde v Hunter Valley

St Joseph Winery

Na razpolago imata kakovostna vina kot so Chardonnay, Traminer, Montel, Hermitage (sweet or dry). — Pozanimajte se za ugodne cene, telefonirajte na (02)709 7748! Po dogovoru ste dobrodošli v vinogradu za obisk, kakor tudi za b-b-q ali vaš družinski piknik.

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI ...

/Uvoženo iz domovine/

+ Iskal sem prostor na soncu, pa so me postavili na hladno.

+ Dobro je, da mladina ne ve, kaj vse so nam v preteklosti obljubljali.

+ Komur delo v resnici pomeni vrednoto, temu ni potrebno štirideset let ponavljati istih besed.

+ Odločilni krog volitev je pred nami: nosilci najvišjih funkcij bodo ponovno izvolili ljudstvo.

+ Bolj ko jih kujemo v zvezde, bolj je mračno.

+ Delovne zmage so velike, a tudi izgube niso majhne.

+ Nekaterim je dano, drugi si vzamejo.

+ Zakaj starejši ne zaupajo mladim? Ker bi se lahko zgodilo, da bi mladim uspelo.

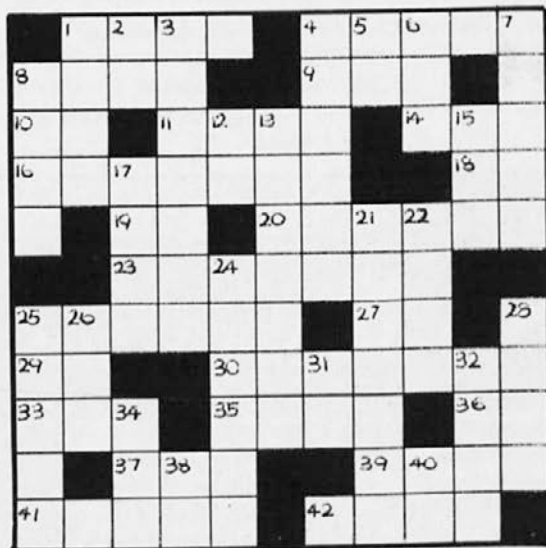
+ Jugoslavija je država tisoč pravil, ki živi od milijonov izjem.

+ Revolucija teče dalje, ponekod se je že povsem razvodenela.

+ Če bomo tako nadaljevali, bomo kmalu država z največ proletarici.

+ Svoboda je v samoupravnem socializmu omejena samo z neomejeno svobodo omejevanja svobode.

+ Nekateri prehitujejo naš čas v črnih limuzinah.

Rešitev pošljite na uredništvo do 8. avgusta!

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LJUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

REŠITEV križanke junijske številke:

Vodoravno: 2. jetra; 6. srd; 9. ena; 11. aktiven; 13. ravan; 15. li? 16. ve; 17. apoteka; 18. pav; 19. I-rak; 20. sto; 22. as; 23 ko; 24. ped; 26. ikra; 28. nos; 30. razmere; 32. iz; 33. je; 34. nadev; 35. kilavka; 38. Eli (od Mihaela); 39. ara; 40. obdan.

Navpično: 1. vera; 2. javor; 3. tanek; 4. R(deči) K(riž); 5. atlas; 6. sv(eti); 7. reva; 8. dnevno; 10. napis; 12. I. I.; 14. ataše; 18. P(ost) O(ffice); 21. tekma; 22. arnika; 23. Karel; 24. P(ost) S(criptum); 25. drevo; 26. iznad; 27. reden; 29. ozir; 31. Evin; 33. ja; 36. La; 37. K(omunalna) B(anka).

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Francka Anžin in Marija Špilar, Lidija Čušin, Vinko Jager, Danica Petrič, Jože Grilj, Ivan Podlesnik, Anica Buchgraber, Slavko Koprivnik, Irma in Slavko Ipavec, sestri Baragovega doma. — Izžrebana je bila Danica Petrič.

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1, časovno merilo; 4. mrčes; 8. nujnost za življenje; 9. okrajšano žensko ime; 10. ob, pri (v angleščini); 11. imetje, posest; 14. vprašalni zaimek; 16. šolska potrebščina; 18. osebni zaimek; 19. osebni zaimek; 20. služben; 23. neživo, počasno; 25. ostarela ženica (dvojina); 27. kratica za Akademijo glasbe; 29. kazalni zaimek; 30. letopisec (tujka); 33. listina, uradni spis; 35. s tem kaže slabo navado; 36. ameriška kratica za "vse v redu"; 37. starozavezna oseba; 39. otroka uspava v zibelki; 40. odmočje, del umetno razdeljene površine; 42. gruča, skupina ptic.

Navpično: 1, starši dajo nevesti; 2. predlog; 3. soudeleženec znane razvedrilne igre; 4. glasbeni inštrument; 5. ime pravljicne dežele (v angleški pravljici in tudi filmu); 6. rastlina rdečih cvetov; 7. poslan v življenje; 8. goljufa; 12. zemljiška mera; 13. več skupaj, grupa; 15. rimski pozdrav; 17. odmerek zdravila; 21. razčlenjenje (tujka); 22. del soda (dvojina); 24. zapoved za hiter premik; 25. že nekaj časa obstaja; 26. električna struja; 28. del pri plugu; 31. latinska kratica za "leta Gospodovega"; 32. del hiše; 34. veznik; 38. kratica za voltamper; 40. kratica za italijanski.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opomba-
mi in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami)
v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Ce-
na je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega
nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijo-
narja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem
angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy
Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku
v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Lo-
ško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini
je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami o-
premljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 20.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

**LEPOTE SLOVENSkih CER-
KVA** je monumentalna knjiga z 283
barvnimi posnetki. Avtor slik je Jo-
že Anderlič, besedilo pa je napisal
dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

GORIŠKE MOHORJEVKE za le-
to 1986 so že pošle, **CELOVŠKE** pa
so še na razpolago. Štiri vredne knji-
ge za ceno dvajset dolarjev. Sezite
po njih, dokler jih imamo!

SLOVENIAN HERITAGE (I) je
že pošla in čakamo novo pošiljko,
če je še na razpolago v ZDA.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na
Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nede-
lje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira
okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od
poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

— — —
SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

